

Uitspraak op het beroep van de heer [M.] tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zeeland van 22 november 2011

1. De procedure

- 1.1 Bij brief van 26 januari 2012, bij het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (hierna te noemen: "het generale college") ingekomen op 30 januari 2012, is de heer [M.] (hierna te noemen: [M.], oud-organist van de protestantse gemeente [...]), in beroep gekomen tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zeeland (hierna te noemen: "het regionale college") van 22 november 2011, verzonden 30 december 2011. In deze uitspraak is het bezwaarschrift van [M.] van 27 september 2011 en 30 september 2011 tegen de publicatie in het kerkblad van 2 september 2011 ongegrond verklaard. Naar het oordeel van [M.] is in dit kerkblad te summier en onvolledig verslag gedaan van het vonnis van de kantonrechter inzake het beëindigen van zijn arbeidscontract met de Protestantse gemeente [...].
- 1.2 De kerkenraad van de Protestantse gemeente [...] (hierna te noemen: de kerkenraad") heeft bij brief van 6 maart 2012 op het beroep gereageerd.
- 1.3 Bij brieven van 26 januari 2012, ingekomen 30 maart 2012 en 5 april 2012 zijn nadere reacties ontvangen van [M.] en de kerkenraad.
- 1.4 [M.] heeft niet verzocht om te worden gehoord. Het generale college acht zich op basis van de stukken voldoende voorgelicht en heeft geen aanleiding gevonden voor een mondelinge behandeling van het beroepschrift.

2. De uitspraak van het regionale college, de aangevoerde beroepsgronden en het verweer

- 2.1 In de bestreden uitspraak heeft het regionale college geoordeeld dat er geen plicht bestaat om uitspraken van de kantonrechter betreffende de beëindiging van een arbeidscontract in het kerkblad te publiceren.
Hoewel het college het voorstelbaar acht om in het kerkblad uitvoeriger te publiceren over de beëindiging van het arbeidscontract tussen de Protestantse gemeente [...] en [M.] dan op 2 september 2011 door de kerkenraad in het kerkblad is gedaan, behoort, zolang de publicatie inhoudelijk juist is, de wijze van publiceren tot de beleidsvrijheid en verantwoordelijkheid van de kerkenraad. Het regionale college is voorts van oordeel dat de publicatie in het kerkblad van 2 september 2011 inhoudelijk juist is.
- 2.2 In zijn beroepschrift voert [M.] nogmaals aan dat de publicatie in het kerkblad over de beëindiging van zijn dienstverband met de gemeente te summier is geweest en onvolledig.
- 2.3 De kerkenraad verwijst in zijn verweerschrift naar de, op verzoek van het regionale college, gemaakte afspraak in de vergadering van de behandeling van de bezwaren door dit college op 22 november 2011, inhoudende dat de kerkenraad het vonnis van de kantonrechter over de einde van de arbeidsovereenkomst ter inzage zal leggen voor gemeentelieden, waarbij tenminste een kerkenraadslid aanwezig zal zijn voor eventueel nadere uitleg. Aan deze afspraak heeft de kerkenraad uitvoering gegeven op 13 en 14 december 2011.

3. Beoordeling

- 3.1 Het generale college overweegt ten aanzien van het ingestelde beroep het volgende.
- 3.2 Zoals ook het regionale college in zijn uitspraak heeft overwogen, had de publicatie over de beëindiging van het dienstverband met de Protestantse gemeente [...] wel wat uitvoeriger gekund, meer in het bijzonder had daarin kunnen worden vermeld dat het dienstverband is beëindigd door verstoorde verhoudingen tussen [M.] en de Protestantse gemeente. Dit bezwaar is evenwel ondervangen doordat de kerkenraad uitvoering heeft gegeven aan de ter zitting van het regionale college gemaakte afspraak om het vonnis van de kantonrechter over de beëindiging van het dienstverband integraal voor gemeentelieden ter inzage te leggen en gelegenheid te geven voor eventueel nadere uitleg.
- 3.3 Het regionale college heeft voorts op goede gronden aangenomen dat de kerkenraad binnen zijn beleidsvrijheid en verantwoordelijkheid met betrekking tot de wijze van publiceren van de uitspraak van de kantonrechter, kon volstaan met een korte publicatie en dat de inhoud van de publicatie inhoudelijk juist is geweest.
- 3.4 Op grond hiervan acht het generale college het beroep van [M.] ongegrond. De uitspraak van het regionale college zal worden bevestigd.

4 Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart het beroep van [M.] ongegrond en bevestigt de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zeeland van 22 november 2011;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 28 juni 2012

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, ds L. Korevaar, J.B.W. van Vark R.A.

Uitspraak op het beroepschrift van ds [...]

1. De procedure

- 1.1 Op 19 januari 2012, op dezelfde datum verzonden, heeft het generale college voor de ambtsontheffing bedoeld in ordinantie 3-20 van de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland (hierna het GCA) onder zaaknr. 2011/09, uitspraak gedaan volgens ordinantie 3-20 in de zaak van ds [...] (hierna: de predikant) en de Hervormde gemeente te [...].
- 1.2 De uitspraak bevat het oordeel dat de predikant de Hervormde gemeente te [...] niet langer met stichting kan dienen. Daarbij is aan de predikant de termijn, binnen welke zij zich naar dit oordeel kan voegen, verleend tot 1 augustus 2012. Wanneer de predikant zich niet naar dat oordeel voegt, is de datum van losmaking bepaald op 1 augustus 2012.
- 1.3 De predikant is tegen deze uitspraak bij het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (hierna: het GCBG) in beroep gekomen bij brief van 15 februari 2012, ingekomen per e-mail op dezelfde datum en per post op 16 februari 2012.
- 1.4 Het breed moderamen van de classis [...] (hierna: het BM) heeft bij brief van 13 maart 2012 meegedeeld dat met zijn instemming de algemene kerkenraad van de Hervormde gemeente te [...] (hierna: de AK) inhoudelijk ingaat op het beroepschrift van de predikant.
- 1.5 Bij brief, ingekomen per mail op 14 maart 2012 en per post op 15 maart 2012 heeft de AK inhoudelijk op het beroepschrift van de predikant gereageerd.
- 1.6 De predikant heeft bij brief van 6 april 2012 nog gerepliceerd en bij brief van 23 juli 2012 ter voorbereiding op de mondelinge behandeling een aanvulling op het dossier gegeven door stukken in het geding te brengen.
- 1.7 Het GCBG heeft verder kennis genomen van de bij het GCA door partijen gewisselde stukken. De inhoud van deze stukken wordt als hier herhaald en ingevoegd beschouwd.
- 1.8 De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaats gevonden ter zitting van het GCBG van 12 september 2012. Aldaar zijn verschenen: de predikant en haar raadsman drs W., dhr S. (toehoorder, voormalig lid/voorzitter kerkenraadscommissie), dhr O. (toehoorder, voormalig lid/voorzitter diaconie); namens de algemene kerkenraad van de Hervormde gemeente te [...]: dhr K. (preses), dhr V. (voorzitter college van kerkrentmeesters en adviseur AK), dhr O. (afgevaardigde in de AK namens [werkverband]) en de raadsman mr V. De raadslieden hebben bij die gelegenheid pleitaantekeningen overgelegd.

2. Vaststaande feiten

Voor zover voor de beoordeling van belang is van de volgende vaststaande feiten uitgegaan:

- 2.1 De predikant is vanaf 1 september 1989 verbonden aan de Hervormde gemeente te [...], meer specifiek ten behoeve van het [instellings]pastoraat. Zij heeft aanvankelijk gewerkt op basis van een arbeidsovereenkomst voor de duur van een jaar als kerkelijk medewerker. Op 2 september 1990 is zij als predikant bevestigd en als zodanig aan de Hervormde gemeente te [...] verbonden. Zij heeft steeds in deeltijd gewerkt.
- 2.2 De activiteiten in het [instellings]pastoraat [...] vinden al sinds 1978 plaats in oecumenisch verband, een samenwerking tussen de Rooms-Katholieke Kerk, de Nederlandse Hervormde Kerk en de Gereformeerde Kerken in Nederland, waarbij de pastores verbonden zijn aan de eigen kerk. De [instelling] stelt voor de activiteiten van de [instellings]pastores gelden ter beschikking. Het merendeel van de kosten van de predikantsplaatsen voor de [instellings]pastores wordt voor de PKN uit de landelijke kas gefinancierd en komt slechts voor een deel ten laste van de plaatselijke gemeente. Sinds 2002 wordt het werk van de [instellings]pastores door de verbonden kerken uitgevoerd in een werkverband genaamd [werkverband].
- 2.3 Sinds 2003 bestaat er tussen de predikant enerzijds en de andere [instellings]pastores anderzijds verschil van inzicht over de wijze waarop het [instellings]pastoraat vormgegeven moet worden.
In 2004 heeft op verzoek van de toenmalige centrale kerkenraad van de Hervormde gemeente te [...] (hierna: de CK) buitengewone visitatie plaatsgevonden. De visitatoren concludeerden tot een 'praktisch onwerkbaar situatie'. De visitatoren raadden aan een finale poging tot verzoening te doen en anders over te gaan tot losmaking.
In de periode 2006 tot 2010 is gezocht naar praktische oplossingen, maar de [instellings]pastores zijn niet tot elkaar gekomen. Een samenwerking bleek niet mogelijk.

- In de praktijk heeft de situatie er toe geleid dat de predikant op haar eigen wijze invulling aan haar werk als [instellings]pastor geeft. Zij doet dit buiten het werkverband van [werkverband].
- 2.4 Stond de toenmalige CK aanvankelijk kritisch tegenover de werkzaamheden, zoals deze binnen [werkverband] worden uitgevoerd, de huidige AK is van mening dat de werkzaamheden ten behoeve van het [instellings]pastoraat verricht moeten worden binnen de functionele samenwerking in [werkverband].
3. De ontvankelijkheid van het beroep
- 3.1 Het beroepschrift is tijdig ingediend, zodat de predikant in zoverre ontvankelijk is in haar beroep.
4. De beroepsgronden
- 4.1 De predikant heeft in haar beroepschrift aangegeven te betreuren dat de kerkelijke procedure geen ruimte biedt inhoudelijk te kijken naar het onderliggende conflict binnen [werkverband] en dat zij daarom niet kan ingaan tegen de argumentatie van de AK, dat er nog steeds sprake is van het niet willen samenwerken van de andere [instellings]pastores met haar. De predikant ontkent dat het conflict voortduurt. Zij heeft steeds succesvol doorgewerkt en er heeft geen onderzoek meer plaatsgevonden door de visitatie naar de situatie in 2011, waarmee volgens de predikant de grondslag ontbreekt aan het verzoek van de AK om tot losmaking over te gaan. De predikant wijst er op dat ook tijdens de procedure bij het GCA de grond van het conflict in 2003 niet duidelijk is geworden.
- Er is, naar de predikant aanvoert, dan ook geen sprake van een situatie dat zij de Hervormde gemeente [...] niet langer met stichting kan dienen, nu er op haar feitelijk functioneren niets valt aan te merken. Zij is niet in dienst van [werkverband]. Er zijn andere oplossingen voor de samenwerkingsproblemen mogelijk.
- De predikant verwijt de AK onbehoorlijk en onbetrouwbaar bestuur en inhumane optreden tegenover een (gedeeltelijk) zieke predikant, die meer dan 20 jaar naar tevredenheid en loyaal aan de kerk haar taken heeft verricht.
- Mocht het besluit tot losmaking worden bevestigd, dan verzoekt de predikant de termijn tot aan de losmaking te verlengen tot 12 maanden.
- De predikant heeft in de loop van de procedure haar argumenten schriftelijk en mondeling uitgebreid toegelicht.
- 4.2 De AK heeft aangevoerd dat het beleid van de Hervormde gemeente [...] is om het [instellings]pastoraat alleen binnen [werkverband] te doen plaatsvinden. Daarvoor is bewust gekozen om te voorkomen dat verwarring ontstaat door (kerkelijke) versplintering van het pastoraat. Op dit moment verwijst de [instelling] alles wat met zingeving te maken heeft door naar [werkverband] en draagt zij bij in de financiering van [werkverband], aldus de AK. De samenwerking binnen [werkverband] heeft de afgelopen jaren steeds nadrukkelijker en intenser vorm gekregen. De predikant wilde of kon in dat proces niet meegaan, waardoor volgens de AK zodanige spanningen zijn gerezen dat de predikant de gemeente niet langer met stichting kan dienen. De predikant heeft voorkeur voor functionele samenwerking, waarbij iedere pastor zelfstandig programmaonderdelen uitvoert. Voor een dergelijke taakopvatting is in de visie van de AK binnen [werkverband] geen ruimte.
- De spanningen dateren al vanaf 2003. Sindsdien is geprobeerd om tot een oplossing te komen. Uiteindelijk heeft het regionale college voor de visitatie in [...] in het verslag van 27 juni 2011, na het voeren van gesprekken met de preses en scriba van de AK en de predikant over het conflict, aan het BM van de Classis [...] geadviseerd de procedure tot losmaking in gang te zetten. De huidige twee protestantse [instellings]predikanten zien ook thans geen mogelijkheid om met de predikant binnen [werkverband] samen te werken.
- De AK heeft, toen mislukt was om de samenwerking binnen [werkverband] te herstellen, samen met de predikant zeer intensief en langdurig gezocht naar alternatief werk buiten het [instellings]pastoraat [werkverband]. Dat is niet gelukt. Hoewel in 2009 nog aan de predikant is gezegd dat op dat moment niet aan losmaking werd gedacht, is haar wel aangegeven dat het zoeken naar ander werk niet oneindig lang zou mogen duren. Op 16 november 2010 is de predikant meegedeeld dat de AK zou worden voorgesteld een losmakingsprocedure te starten. Het kan dus niet als een verrassing voor haar zijn gekomen.
- De predikant heeft zich op 7 januari 2011 ziek gemeld, na de start van de losmakingsprocedure. Op 12 februari 2012 heeft zij zich beter gemeld. Vanaf medio augustus 2011 was de predikant volgens de bedrijfsarts weer in staat om twee uur per dag te werken, dat is 50% van haar werktijd. Omdat de

procedure was gestart bestond er volgens de AK geen aanleiding om voor de overige 50% nog een re-integratie traject te starten.

De AK ontkent ten aanzien van de predikant onzorgvuldig te hebben gehandeld.

De AK maakt bezwaar tegen verlenging van de door het GCA bepaalde termijn en verzoekt rekening te houden met de duur van de procedure, met dien verstande dat bepaald wordt dat de predikant per 1 augustus 2012, dan wel drie maanden na de einduitspraak wordt ontheven van haar werkzaamheden en wordt losgemaakt van de gemeente.

De AK heeft bij gelegenheid van de mondelinge behandeling het verweer nader toegelicht.

5. Beoordeling

- 5.1 Het GCBG toetst of het GCA in de bestreden uitspraak op goede gronden tot het oordeel is gekomen dat de predikant de Hervormde gemeente te [...] niet langer met stichting kan dienen. Een volledige inhoudelijke beoordeling van hetgeen geleid heeft tot de huidige situatie dan wel aan wie deze is toe te rekenen, maakt van die toetsing geen deel uit. Dat betekent dat het GCBG voorbij moet gaan aan al hetgeen de predikant heeft aangevoerd ten aanzien van de aard van het onderliggende geschil tussen de [instellings]predikanten binnen [werkverband]. Daarbij wordt nog aangetekend dat de werkwijze van de beide andere [instellings]pastores binnen [werkverband], zoals door de predikant eerst bij de mondelinge behandeling naar voren is gebracht, in deze procedure niet ter beoordeling van het GCBG staat, mede omdat de andere [instellings]pastores geen partij in deze zijn.
- 5.2 Vast staat dat er sprake is van een geschil tussen de [instellings]pastores binnen [werkverband] over de wijze waarop het [instellings]pastoraat vorm gegeven moet worden en dat dit ertoe heeft geleid dat de predikant buiten het werkverband van [werkverband] haar eigen invulling heeft gegeven aan de uitvoering van het [instellings]pastoraat. Daaraan doet niet af dat op de manier waarop zij dat feitelijk doet niets valt aan te merken. Van doorslaggevende betekenis in deze is, dat die invulling niet overeenkomstig het beleid van, thans, de AK van de Hervormde gemeente [...] is, aangezien de AK samenwerking binnen [werkverband] voorstaat. Vanaf de eerste aanstelling van de predikant in 1989 is het uitgangspunt geweest dat het [instellings]-pastoraat werd uitgeoefend binnen het samenwerkingsverband van de [instelling]. Dat dit samenwerkingsverband in de loop van de tijd (naams)wijzigingen heeft ondergaan, is gezien de religieuze en maatschappelijke ontwikkelingen gedurende de afgelopen 20 jaar niet zo vreemd. Van de predikant mag worden verwacht dat zij daarin mee is gegaan samen met de CK/AK en samen met de andere [instellings]pastores. Uiteindelijk is de door de AK uitgezette beleidslijn bepalend.
- 5.3 Dat de predikant moeite heeft met de terminologie dat 'zij de gemeente niet langer met stichting kan dienen', is op zichzelf niet onbegrijpelijk, aangezien op de door haar verrichte werkzaamheden als [instellings]pastor, zoals eerder opgemerkt, geen aanmerkingen zijn. Met deze terminologie wordt in ordinantie 3-20 primair bedoeld, dat er sprake is van een situatie waarbij er onoverkomelijke spanningen zijn ontstaan tussen gemeente en predikant. Het betekent dat de predikant eigenlijk in de gemeente niet meer opbouwend (met stichting) kan werken door die ontstane spanningen. Daarbij wordt uitdrukkelijk in het midden gelaten aan wie de ontstane situatie al dan niet in overwegende mate kan worden verweten c.q. toegerekend. In een situatie als de onderhavige, waarin de werkzaamheden plaats moeten vinden in een samenwerkingsverband met andere ([instellings])pastores en in een wisselende gemeenschap, waarbij de AK richtinggevend en beleidsbepalend is, moeten spanningen binnen het samenwerkingsverband en de geledingen, die leiden tot verstoorde verhoudingen, mede worden verstaan onder het begrip 'niet langer met stichting kunnen dienen'. Aangezien de predikant de [instellings]pastor is die een eigen koers vaart, tegen de samenwerking binnen het werkverband [werkverband] en tegen het beleid van de AK in, is het advies van de visitatoren aan de AK om een losmakingsprocedure ten aanzien van de predikant te starten de enig mogelijke gevolgtrekking uit de ontstane situatie.
- 5.4 Hetgeen de predikant naar voren heeft gebracht leidt, mede gelet op de voorliggende stukken, niet tot de conclusie dat het GCA tot een onjuiste uitspraak is gekomen. Het GCA is op goede gronden tot de slotsom gekomen dat de predikant (uiteindelijk) moet worden losgemaakt van de Hervormde gemeente te [...], dat wil zeggen indien zij niet binnen de gestelde termijn zelf in staat is geweest om bijvoorbeeld elders een beroep aan te nemen of zij zich op andere wijze voegt naar de uitspraak. Omdat ordinantie 3-20 nu eenmaal de term 'met stichting' dienen voor die situatie hanteert, kon het GCA niet anders dan ook die term in haar uitspraak gebruiken.
- 5.5 Hetgeen hiervoor is overwogen betekent dat de uitspraak van het GCA van 19 januari 2012 in zoverre moet worden bevestigd.

Ten aanzien van de bij de uitspraak van het GCA aan de predikant verleende termijn van zes maanden en hetgeen partijen over en weer daarover hebben aangevoerd, wordt het volgende overwogen.

Enerzijds moet worden vastgesteld dat sinds de uitspraak van het GCA bijna een jaar is verstreken. Anderzijds heeft te gelden dat de predikant meer dan twintig jaar werkzaam is geweest in het [instellings]pastoraat, zij de verrichte werkzaamheden naar genoegen heeft uitgevoerd en de CK/AK aanvankelijk heeft aangegeven dat van losmaking geen sprake zou zijn.

Tenslotte houdt het GCBG rekening met het gegeven dat de predikant in ieder geval sinds eind 2010 er ernstig rekening mee had kunnen houden, dat voortzetting van haar werk bij de Hervormde gemeente te [...] niet in de lijn der verwachtingen lag. Zij heeft sinds de aanvang van de procedure ex ordinantie 3-20 voldoende gelegenheid gehad om naar een ander beroep/werkzaamheden om te zien en dit, na overleg met de betrokken instanties in deze, aan te nemen.

Daarom zal het GCBG de door het GCA bepaalde termijn opnieuw vaststellen, met dien verstande dat de termijn binnen welke de predikant zich naar het bij deze bevestigde oordeel van het GCA kan voegen wordt gesteld op 1 juli 2013.

De doorbelasting van de kosten, die de losmaking met zich meebrengt, zoals door het GCA in de bijlage bij de uitspraak van 19 januari 2012, bepaald, wordt door het GCBG bevestigd.

Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- stelt de termijn waarbinnen de predikant zich naar het oordeel van het GCA kan voegen op 1 juli 2013;
- verklaart het beroep van de predikant tegen de uitspraak van het GCA d.d. 19 januari 2012 voor het overige ongegrond en bevestigt voor het overige deze uitspraak;
- bepaalt dat de kosten van de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, komen voor rekening van de kerk.

Aldus gedaan op 27 december 2012

door mw mr. M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), ds L. Korevaar, ds J.D.Th. Wassenaar, mw mr J.C.Nouwts en dhr J.B.W. van Vark RA.

Uitspraak op het beroep van [D].

1. Procedure

- 1.1 Bij brief van 28 februari 2012, bij het generale college ingekomen op 1 maart 2012, heeft [D] (hierna: "appellant") beroep ingesteld tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland, nummer 2011-117, van 24 januari 2012, verzonden op 31 januari 2012, op zijn verzoek om de penningmeester van het college van kerkrentmeesters van de Hervormde gemeente te [...] te ontheffen uit diens functie en voorts op zijn in dat verzoek vervatte bezwaar dat laatstgenoemd college geen einde heeft gemaakt aan het verstrekken van volgens appellant onjuiste informatie over de financiële situatie van de gemeente door de penningmeester.
- 1.2 Het generale college ziet aanleiding aanstonds uitspraak te doen.

2. Beoordeling

- 2.1 Het regionale college heeft met juistheid en op goede gronden overwogen dat het door appellant aangevoerde niet is gericht tegen een besluit, handeling of verzuim van een kerkelijk lichaam. Het regionale college heeft daarom appellant terecht niet-ontvankelijk verklaard in zijn inleidende verzoek.
- 2.2 Dat appellant, op 28 februari 2012, alsnog een verzoek heeft gericht aan de algemene kerkenraad van de Hervormde gemeente te [...] om een besluit tot ontheffing van de penningmeester te nemen, kan, nog daargelaten dat – gelet op ordinantie 11-2-4 – de algemene kerkenraad niet tot ontheffing bevoegd is, voor de beoordeling van deze zaak geen verschil maken, aangezien dat verzoek dateert van na de uitspraak van het regionale college.
- 2.3 Uit het voorgaande volgt dat de uitspraak van het regionale college dient te worden bevestigd.

3. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- bevestigt de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland, nummer 2011-117, van 24 januari 2012;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, komen voor rekening van de Kerk.

Aldus gewezen op 9 mei 2012 door

mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, ds L. Korevaar, J.B.W. van Vark R.A.

Uitspraak op het beroep van de heer L. tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in de regio Groningen-Drenthe van 9 februari 2012

1. De procedure
- 1.5 Bij brief van 10 maart 2012, bij het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (hierna te noemen: "het generale college") ingekomen op 15 maart 2012, is de heer L. (hierna te noemen: "[L.]") in beroep gekomen tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in de regio Groningen-Drenthe (hierna te noemen: "het regionale college") van 9 februari 2012, verzonden 15 februari 2012. In deze uitspraak is het bezwaarschrift van [L.] van 29 september 2011 tegen het besluit van de algemene kerkenraad van de Protestantse gemeente [...], om de [Z.]kerk uiterlijk 30 juni 2015 te sluiten, ongegrond verklaard.
- 1.6 De algemene kerkenraad van de Protestantse gemeente [...] (hierna te noemen: de kerkenraad") heeft bij brief van 19 april 2012 op het beroep gereageerd.
- 1.7 [L.] heeft niet verzocht om te worden gehoord. Het generale college acht zich op basis van de stukken voldoende voorgelicht en heeft geen aanleiding gevonden voor een mondelinge behandeling van het beroepschrift.
2. De uitspraak van het regionale college, de aangevoerde beroepsgronden en het verweer
- 2.1 In de bestreden uitspraak heeft het regionale college het bezwaarschrift van [L.] ongegrond verklaard. Het college heeft daarbij overwogen dat de procedure om te komen tot het besluit de [Z.]kerk uiterlijk 30 juni 2015 te sluiten, volgens de door de kerkorde voorgeschreven regels is verlopen.
Voorts heeft het college overwogen dat het door [L.] aangevoerde bezwaar dat gemanipuleerd is met cijfers niet met feiten is onderbouwd en dat voor de opstelling van een meerjarenbegroting een niet ongebruikelijke systematiek binnen de kerkelijke gemeenten van de PKN is toegepast. Tot slot heeft het regionale college de kerkenraad aanbevolen alsnog alle inspanningen te doen met de kerkenraad van de wijkgemeente [Z.]kerk in gesprek te gaan.
- 2.2 In zijn beroepschrift voert [L.] nogmaals aan dat met cijfers is gemanipuleerd, en dat daardoor het kostenplaatje voor de [Z.]kerk ongunstig is beïnvloed. Het feit dat er binnen een straal van één kilometer drie kerken staan, geldt ook voor Kerk X. en Kerk Y. en kan dus geen doorslaggevend argument zijn om de [Z.]kerk te sluiten. De krimp door vergrijzing binnen de [Z.]kerk is niet meer dan in de andere kerken, terwijl een levenskrachtige, qua leeftijdsopbouw evenwichtig opgebouwde gemeente ook kan ontstaan bij sluiting van Kerk X. of Kerk Y. Hoewel [L.] het eens is met de overweging van het regionale college dat de gebruikte systematiek voor de opstelling van een meerjaren onderhoudsbegroting niet ongebruikelijk is binnen de kerkelijke gemeenten van de PKN, geeft hij aan dat de inzet van de meerjarenbegroting dan moet dienen om inzicht te krijgen in toekomstige lasten, terwijl in [...] deze begroting is ingezet om een kerk te sluiten. De meerjarenbegroting bevat bovendien een groot aantal onjuiste bedragen en is daarom ongeschikt als basis voor de besluiten die zijn genomen om de [Z.]kerk te sluiten.
Het door het regionale college aanbevolen gesprek tussen de kerkenraad van [...] en de wijkgemeente de [Z.]kerk heeft, aldus [L.], nog steeds niet plaatsgevonden omdat de kerkenraad van [...] wilde bepalen wie aan tafel kwam zitten en waarover werd gesproken.
- 2.3 Het verweerschrift van de kerkenraad is opgedeeld in een algemeen deel en een specifiek deel. In het algemeen gedeelte verwijst de kerkenraad naar de in september 2011 genomen besluiten waarin is verwoord dat het in de eerste plaats gaat om nieuw te vormen wijkgemeenten vanuit al bestaande wijkgemeenten en dat pas in de tweede plaats de kerkgebouwen zijn beoordeeld en besloten is tot het onttrekken van het kerkgebouw [Z.]kerk aan de eredienst.
Sinds september 2011 is een proces van onderlinge kennismaking en samenwerking tussen de wijkkerkenraden op gang is gekomen. Er zijn positieve signalen ontvangen over deze gesprekken rond het beleidsplan en de daarin voorgestelde richting. De wijkkerkenraad [Z.]kerk stelt zich in dat proces positief en actief op.
De kerkenraad verwijst naar e-mailcorrespondentie waaruit blijkt dat op 14 mei 2012 met de wijkkerkenraad een gesprek zou plaatsvinden ter uitvoering van de uitspraak van het

- regionale college. De kerkenraad heeft het generale college niet bericht of dit gesprek inmiddels heeft plaatsgevonden.
- 2.4 In het specifieke gedeelte geeft de kerkenraad gemotiveerd aan dat [L.] is uitgegaan van het verouderde onderhoudsplan 2007-2016, in plaats van het onderhoudsplan 2011-2020 en de jaarlijks opgestelde meerjarenbegroting van het college van kerkrentmeesters. De beleidscommissie heeft zich gebaseerd op de verwachte onderhoudskosten in de komende tien jaar zoals samengevat in het onderhoudsplan 2011- 2020. De kosten van onderhoud van de [Z.]kerk hebben geen rol gespeeld bij de overwegingen van de beleidscommissie, het moderamen en de algemene kerkenraad. Voor de door [L.] genoemde “manipulatie” is dus geen bewijs aangedragen, aldus de kerkenraad.
- Met betrekking tot het bezwaar van [L.] dat als argument voor sluiting van het kerkgebouw [Z.]kerk de ligging van drie kerken binnen een straal van één kilometer is gebruikt, merkt de kerkenraad op dat Kerk Y. de vierplaats is van een vitale, levenskrachtige wijkgemeente met een gedeeltelijk modalitair en gedeeltelijk geografisch karakter. Een tweede kerkgebouw (Kerk X.) is nieuw en in 2008 geopend. Het kerkgebouw [Z.]kerk behoort toe aan een kleine vergrijzende gemeente. Op gronden nader uiteengezet in het verweerschrift geeft de kerkenraad voorts gemotiveerd aan waarom sluiting van Kerk Y. ofwel Kerk X. geen reële optie is. Samenvoeging van de kleine, vergrijzende wijkgemeente [Z.]kerk met de wijkgemeente Kerk X. en de wijkgemeente [O.]kerk, gelegen in de nieuwbouwwijk K., met vierplaats in de [locatie], kan leiden tot een nieuwe vitale, levenskrachtige wijkgemeente, met de onderlinge verschillen, leeftijdsopbouw, vragen op religieus vlak e.d..
- 2.5 De kerkenraad heeft voorts een overzicht gegeven van de omstandigheden die ertoe geleid hebben dat geen gesprek tot stand is gekomen tussen de kerkenraad en de wijkkerkenraad [Z.]kerk. Ondanks initiatief van de kerkenraad tot een gesprek over de financiële cijfers, overeenstemming over de personen die aan dit gesprek zouden deelnemen en het agendapunt: de weergave van de cijfers in de meerjaren overzichten, aangeboden door de beleidscommissie (formatieplan 2011-2015) en geen vroegere stukken, is het gesprek niet doorgegaan doordat een van de betrokkenen, aangewezen door de wijkkerkenraad met de eis van een nieuw agendapunt dit gesprek heeft geblokkeerd, aldus de kerkenraad.
3. Beoordeling
- 3.1 Het generale college overweegt ten aanzien van het ingestelde beroep het volgende.
- 3.2 Zoals ook het regionale college in zijn uitspraak heeft aangegeven, had een gesprek tussen de kerkenraad en de kerkenraad van de wijkgemeente [Z.]kerk de bestaande onvrede wellicht niet geheel kunnen wegnemen, maar wel kunnen beperken, hetgeen de bestaande verhoudingen ten goede zou zijn gekomen. Het generale college betreurt het dat een dergelijk gesprek ondanks de aanbeveling van het regionale college nog niet heeft plaatsgevonden, althans niet op het moment dat de kerkenraad zijn verweerschrift bij het generale college indiende. Voor zover dit gesprek nog steeds niet heeft plaatsgevonden beveelt ook het generale college de kerkenraad aan met het oog op de liefde in de gemeenschap van de kerk in [...] om dit gesprek over de financiële onderbouwing van zijn besluit om de [Z.]kerk af te stoten alsnog aan te gaan.
- 3.3 Het bezwaar van [L.] dat dit gesprek nog niet heeft kunnen plaatsvinden vanwege onredelijke eisen van de kerkenraad is hiermee ondervangen, mede omdat, zoals onbetwist door de kerkenraad is gesteld, de kennismaking en samenwerking tussen de wijkkerkenraden op gang is gekomen vanaf september 2011 en de wijkkerkenraad van de [Z.]kerk gemeente zich hierbij positief en actief heeft opgesteld.
- 3.4 Het regionale college heeft op goede gronden aangenomen dat de procedure om te komen tot het besluit de [Z.]kerk in [...] uiterlijk 30 juni 2015 te sluiten volgens de door de kerkorde voorgeschreven regels is verlopen. De kerkenraad heeft voorts op goede gronden aangegeven op welke (financiële) feiten en omstandigheden hij tot zijn besluit is gekomen. Het past binnen zijn beleidsvrijheid en verantwoordelijkheid zich daarbij te baseren op het onderhoudsplan 2011-2020, de meerjarenbegrotingen van de kerkrentmeesters en het formatieplan 2011-2015. Dat sprake is geweest van manipulatie met cijfers heeft [L.] ook in zijn beroepschrift niet aannemelijk gemaakt.
- 3.5 Op grond hiervan acht het generale college het beroep van [L.] ongegrond. De uitspraak van het regionale college zal worden bevestigd.
4. Beslissing
- 4.1 Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart het beroep van [L.] ongegrond en bevestigt de uitspraak van het regionale college van 9 februari 2012;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de kerk komen.

Aldus gewezen op 12 september 2012

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, mr G.H. Bunt, ds L. Korevaar, ds J.C. Fockens, dhr J.B.W. van Vark RA.

Uitspraak op het beroep van ds [X.].

1. Procedure

- 1.1 Bij brief, met bijlagen, van 15 maart 2012, ingekomen bij het generale college op 16 maart 2012, heeft ds [X.] (hierna: de predikant) beroep ingesteld tegen de uitspraak van het generale college voor de ambtsontheffing (hierna: het GCA) van 23 februari 2012, betreffende de toepassing van ordinantie 3-20 en het instellen van een onderzoek naar een mogelijke toepassing van ordinantie 3-21 ten aanzien van de predikant.
- 1.2 Bij brief van 10 april 2012 heeft de kerkenraad van de Protestantse gemeente te [...] (hierna: respectievelijk: de kerkenraad en de gemeente) op het beroep gereageerd.
- 1.3 Partijen hebben niet verzocht om een mondelinge behandeling en het generale college ziet geen aanleiding daartoe ambtshalve over te gaan.

2. Het beroep en het verweer

- 2.1 Het beroep is in de eerste plaats gericht tegen de onderdelen a. en g. van de beslissing van het GCA, inhoudende dat een nader onderzoek nodig is naar de al of niet toepassing van ordinantie 3-21 op de predikant en dat een uitspraak van het GCA zal volgen indien het onderzoek tot toepassing van ordinantie 3-21 leidt. Het generale college stelt vast dat deze laatste passage in onderdeel g. aldus dient te worden gelezen dat ook een uitspraak zal moeten volgen indien beslist wordt om ordinantie 3-21 niet toe te passen.
Voorts is het beroep gericht tegen de onderdelen c. en d. van de beslissing van het GCA, strekkende tot bepaling van de datum van losmaking op 1 juni 2012 en van het einde van de termijn voor bewoning van de ambtswoning op 1 september 2012. Dat grond bestaat voor losmaking van de predikant van de gemeente, is in beroep niet meer in geschil.
- 2.2 De predikant betoogt met betrekking tot genoemde onderdelen a. en g. dat geen grond bestaat voor het verrichten van een onderzoek naar de mogelijke toepassing van ordinantie 3-21 en hij wijst erop dat daarom door de classis ook niet is verzocht en vermoedt dat de echte reden voor het onderzoek is gelegen in de slechte financiële situatie van de gemeente. Hij voert, onder verwijzing naar bij het beroepschrift gevoegde stukken, voorts aan dat hij nog wel in een andere gemeente of elders in de kerk als predikant werkzaam kan zijn.
Met betrekking tot de onderdelen c. en d. voert de predikant aan dat ten onrechte de kortste termijn van losmaking is bepaald, nu de gerezen spanningen hem in mindere mate zijn aan te rekenen dan de gemeente en hij bovendien tot de uitspraak van het GCA over al dan niet toepassing van ordinantie 3-21 geen mogelijkheid heeft om bij een andere gemeente of op een andere functie als predikant te solliciteren. Hij betoogt dat hem daarom de maximale losmakingstermijn van 12 en de maximale bewoningstermijn van 6 maanden moeten worden toegekend.
- 2.3 De kerkenraad zegt met betrekking tot het door de GCA nodig geachte onderzoek geen behoefte te hebben om inhoudelijk te reageren op de herhaalde argumenten van de predikant omtrent diens functioneren.
Met betrekking tot de termijnen van losmaking en bewoning van de ambtswoning wijst de kerkenraad op het reeds in mei 2011 door de visitatoren aan de predikant gegeven advies om zich beroepbaar te stellen en op het voortbestaan van de onrust binnen de gemeente waartoe verlenging van de beide termijnen zal leiden.

3. Beoordeling

- 3.1 In ordinantie 3-21-1 is bepaald dat het GCA bij het oordeel dat een predikant de gemeente waaraan hij verbonden is niet langer met stichting kan dienen, ook een oordeel kan geven dat de predikant niet bekwaam is om enige gemeente met stichting te dienen of in een andere functie met vrucht als predikant werkzaam te zijn. Het GCA heeft derhalve bij toepassing van ordinantie 3-20 ambtshalve de bevoegdheid om te onderzoeken en te beoordelen of grond bestaat om ordinantie 3-21 al dan niet op de predikant toe te passen. Een verzoek daartoe van de classis of anderen is daarvoor niet vereist. Ook al is de beslissing van het GCA om te onderzoeken of grond bestaat voor de toepassing van ordinantie 3-21 in de uitspraak van het GCA summier gemotiveerd, niet is gebleken dat daarvoor, gelet op de voor het GCA beschikbare gegevens, onvoldoende aanleiding bestond. Voorts is niet gebleken of aannemelijk gemaakt dat het GCA zijn bevoegdheid oneigenlijk heeft aangewend.

- 3.2 Het betoog van de predikant dat hij zeker in staat is om in een andere gemeente of functie met vrucht werkzaam te zijn als predikant, staat thans niet ter beoordeling. Dat kan en behoort naar voren te worden gebracht in het kader van het onderzoek naar de mogelijke toepassing van ordinantie 3-21. Het GCA dient op grond van de bevindingen van dat onderzoek en volgens de procedure neergelegd in ordinantie 3-21-1 en 3-21-2, in samenhang met de bepalingen in hoofdstuk II van de generale regeling kerkelijke rechtspraak, uitspraak te doen of er al dan niet grond bestaat voor toepassing van die ordinantiebepaling. Indien het GCA zou oordelen dat voor toepassing van ordinantie 3-21 grond bestaat, dan staat tegen die uitspraak ingevolge ordinantie 3-21-1 beroep open bij het generale college.
Uit het voorgaande volgt dat de tegen de onderdelen a. en g. van de uitspraak van 23 februari 2012 aangevoerde gronden geen doel treffen.
- 3.3 Het generale college vindt voorts geen aanleiding voor het oordeel dat de in de onderdelen c. en d. van die uitspraak bepaalde termijnen onredelijk zijn. Daartoe wordt overwogen dat voor de lengte van de termijn van losmaking, gelet op het karakter van losmaking, niet bepalend is aan wie de gerezen spanningen zouden kunnen worden verweten. Gelet op het aantal jaren dat de predikant aan de gemeente is verbonden – sinds mei 2006 – en in aanmerking genomen dat in medio 2011 tussen predikant en gemeente al is gesproken over een uiteengaan der wegen, is de gestelde termijn van losmaking van 3 maanden niet onevenredig kort te achten. Een feitelijk beletsel voor de predikant om naar een andere functie als predikant te solliciteren bestaat niet, aangezien thans niet zeker is of ontheffing uit het ambt zal volgen. In verband met het zo spoedig mogelijk verkrijgen van zekerheid omtrent zijn toekomstige mogelijkheden heeft de predikant wel belang bij een voortvarende behandeling en uitspraak door het GCA over de al dan niet toepassing van ordinantie 3-21. Daarop kan de predikant zelf bij het GCA aandringen. De wederzijdse belangen in aanmerking genomen acht het generale college de door het GCA gestelde termijn niet onredelijk. Gelet op artikel 11 lid 5 en lid 6 van de generale regeling kerkelijke rechtspraak zal het generale college, nu de door het GCA bepaalde losmakingstermijn van 1 juni 2012 inmiddels is verstreken en rekening houdend met de duur van het beroep, de datum van losmaking bepalen op 1 september 2012. De termijn van voortdrijving van bewoning van de ambtswoning zal worden bepaald op 3 maanden na die datum en eindigt derhalve op 1 december 2012.

4. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het beroep van de predikant ongegrond;
- bepaalt dat de predikant per 1 september 2012 wordt losgemaakt van de gemeente;
- bepaalt dat de periode van bewoning van de ambtswoning uiterlijk zal eindigen op 1 december 2012;
- bevestigt de uitspraak van het generale college voor de ambtsontheffing van 23 februari 2012, nr. 2011/10, voor het overige;
- bepaalt dat de kosten van de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, komen voor rekening van de kerk.

Aldus gewezen op 28 juni 2012 door
mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mr G.H. Bunt,
mw mr J.C. Nouwt, ds L. Korevaar, ds J.C. Fockens, dhr J.B.W. van Vark RA.

07/12 S

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen heeft kennisgenomen van

- het op 3 april 2012 bij het generale college ingekomen beroepschrift van [Z.] en [M.] (hierna: verzoekers), leden van de wijkgemeente [Kerk A.] te [...], gericht tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Utrecht (hierna: het regionale college) van 27 februari 2012, verzonden op 7 maart 2012, op hun bezwaar tegen het besluit van de algemene kerkenraad van de Protestantse gemeente te [...] (hierna respectievelijk: de AK en: de protestantse gemeente) van 19 mei 2011;
- het in dat beroepschrift vervatte verzoek om schorsing van de uit het besluit van de AK voortvloeiende beslissingen;
- de reactie van de AK van 9 april 2012 op het schorsingsverzoek;
- de uitspraak van het regionale college en de stukken die dat college ter beschikking stonden.

Beoordeling

1. Verzoekers kunnen zich niet verenigen met het besluit van de AK van 19 mei 2011, dat is genomen in het kader van de herstructurering van de protestantse gemeente. Het besluit houdt, voor zover thans van belang, in dat als kerkgebouw uitsluitend Kerk A. wordt behouden en dat Kerk B. wordt afgestoten, tenzij per 1 september 2013 over een meerjarige periode blijkt van een positief exploitatieresultaat voor de protestantse gemeente.
2. Uit de stukken blijkt dat een definitieve beslissing tot al of niet afstoting van Kerk B. niet eerder aan de orde zal zijn dan per 1 september 2013.
3. Gelet hierop bestaat geen aanleiding om een spoedvoorziening te treffen. De uitspraak van het generale college op het beroep zal vóór 1 september 2013 zijn gedaan. Er is derhalve geen sprake van onomkeerbare gevolgen met betrekking tot het door verzoekers gewenste behoud van de Kerk B. hangende de behandeling van het beroep.
Het verzoek dient dan ook te worden afgewezen wegens het ontbreken van spoedeisend belang.
4. Met deze beslissing wordt niet vooruitgelopen op de uitspraak in de hoofdzaak.

Beslissing

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen wijst het schorsingsverzoek af.

Gedaan te 's-Gravenhage op 16 april 2012
door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter.

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen heeft kennisgenomen van

- het op 20 april 2012 gedateerde en op 23 april 2012 ingekomen verzoek van [Z.] en [M.] (hierna: verzoekers), leden van de wijkgemeente [Kerk A.] te [...], tot heroverweging van het eerder door verzoekers gedane verzoek tot schorsing van de beslissingen die voortvloeien uit het besluit van de algemene kerkenraad van de Protestantse gemeente te [...] (hierna respectievelijk: de AK en de protestantse gemeente) van 19 mei 2011, welk eerdere verzoek bij uitspraak van de voorzitter van 16 april 2012, nummer 07/12 S is afgewezen;
- de aanvulling op het verzoek tot heroverweging in een mailbericht van verzoekers van 31 mei 2012;
- de reactie van de AK van 10 juni 2012 op het verzoek tot heroverweging;
- het op 3 april ingekomen beroepschrift van verzoekers en de stukken betreffende het eerdere schorsingsverzoek.

Beoordeling

1. Aan hun eerdere schorsingsverzoek van 2 april 2012, dat geen afzonderlijke gronden bevatte, maar was vervat in hun beroepschrift van diezelfde datum, hebben verzoekers – blijkens de inhoud van het beroepschrift – ten grondslag gelegd dat zij zich niet kunnen verenigen met de in het besluit van de AK van 19 mei 2011 gemaakte keuze tot behoud van Kerk A. en de afstoting – onder voorwaarden – van de Kerk B. Verzoekers betogen in hun beroepschrift dat het besluit is gebaseerd op een ondeugdelijke waarderingssystematiek en begroting van de kosten en opbrengsten van de verschillende kerkgebouwen van de protestantse gemeente en dat de identiteit van de wijkgemeente Kerk B. door het besluit wordt bedreigd. Het verzoek is afgewezen omdat de al of niet afstoting van Kerk B. niet eerder aan de orde komt dan per 1 september 2013 en derhalve van onomkeerbare gevolgen in dat opzicht niet is gebleken. Aangezien verzoekers met betrekking tot het behoud van Kerk A. in hun eerdere verzoek geen onomkeerbare gevolgen hebben gesteld, is het schorsingsverzoek afgewezen wegens het ontbreken van spoedeisend belang.
2. In hun verzoek tot heroverweging voeren verzoekers thans aan dat zij ook een spoedvoorziening wensen om de uitvoering van groot onderhoud aan de Kerk A. te voorkomen. In zoverre is dus feitelijk sprake van een nieuw schorsingsverzoek. Per mailbericht van 31 mei 2012 hebben verzoekers, onder verwijzing naar de per advertentie aangekondigde verkoop van de Kerk C., gemeld dat zij met hun schorsingsverzoek beogen de acties van de protestantse gemeente stop te zetten.
3. De voorzitter ziet geen aanleiding om thans alsnog een voorlopige voorziening te treffen. Daartoe wordt het volgende overwogen.
Nog daargelaten of verzoekers door de voorgenomen verkoop van de Kerk C. als leden van de wijkgemeente Kerk B. in hun werkelijk belang worden getroffen, is naar voorlopig oordeel van de voorzitter hun belang bij het tegenhouden van die verkoop onvoldoende zwaarwegend. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verzoekers niet behoren tot de wijkgemeente van Kerk C. en voorts dat niet aannemelijk is dat die verkoop de door verzoekers gevreesde bedreiging van het behoud c.q. de identiteit van de wijkgemeente Kerk B. ten gevolge heeft.
Voor het schorsen van de uitvoering van het groot onderhoud aan Kerk A. bestaat evenmin grond. Daartoe is redengevend enerzijds de door de AK aangevoerde noodzaak van het op korte termijn plegen van achterstallig onderhoud ter voorkoming van ongevallen en mogelijke schadeclaims, terwijl anderzijds met het plegen van zodanig onderhoud de door verzoekers in de hoofdzaak nagestreefde heroverweging van het besluit tot behoud van Kerk A. niet onmogelijk wordt gemaakt.
4. Het verzoek dient dan ook te worden afgewezen. Met deze beslissing wordt niet vooruitgelopen op de uitspraak in de hoofdzaak.

Beslissing

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen wijst het schorsingsverzoek van 20 april 2012 af.

Gedaan te 's-Gravenhage op 25 juni 2012
door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter.

Uitspraak op het beroep van [Z.] en [M.].

1. De procedure
 - 1.1 Bij brief van 2 april 2012, bij het generale college ingekomen op 3 april 2012, hebben [Z.] en [M.], leden van wijkgemeente [Kerk A.] te [...] (hierna: appellanten), beroep ingesteld tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Utrecht (hierna: het regionale college) van 27 februari 2012, verzonden op 7 maart 2012, op hun bezwaar tegen het besluit van de algemene kerkenraad van de Protestantse gemeente te [...] (hierna respectievelijk: de AK en de protestantse gemeente) van 19 mei 2011.
 - 1.2 Bij brief van 28 april 2012 heeft de AK verweer gevoerd.
 - 1.3 Bij brief van 11 juni 2012 heeft de AK desgevraagd het rapport van de Werkgroep [...], het rapport van Stichting [...] en rapporten van Bureau [...] van maart 2009 ingezonden.
 - 1.4 Bij brieven van 5 juni, 23 juni en 2 juli 2012 hebben appellanten hun beroep aangevuld en op het verweer van de AK gereageerd.
 - 1.5 Bij brief van 17 juli 2012 heeft de AK een nadere reactie ingezonden.
 - 1.6 Het generale college heeft voorts kennis genomen van de stukken die het regionale college ter beschikking stonden en van de stukken betreffende de drie door appellanten gedane schorsingsverzoeken.
 - 1.7 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van het generale college van 12 september 2012. Aldaar zijn verschenen:
 - namens appellanten: [Z.] en [M.], vergezeld door mevrouw [G.] en de heer [B.] als toehoorders;
 - namens de AK: [G.] (voorzitter), [K.] (scriba) en [S.] (kerkrentmeester)
 Appellanten hebben ter zitting hun schriftelijk commentaar op het rapport van Bureau [...] betreffende Kerk A. overlegd.
2. Het bestreden besluit van de AK en de uitspraak van het regionale college
 - 2.1 Het besluit van 19 mei 2011 is genomen in het kader van de herstructurering van de protestantse gemeente. Het houdt in, voor zover thans van belang, dat uitsluitend Kerk A. wordt behouden als kerkgebouw voor de protestantse gemeente en dat Kerk B. wordt afgestoten, tenzij per 1 september 2013 blijkt dat het exploitatieresultaat voor de protestantse gemeente als geheel over de periode 2013-2018 een positief saldo toont.
 - 2.2 Het regionale college heeft de tegen dat besluit door appellanten aangevoerde klachten van zowel procedurele als inhoudelijke aard, zoals weergegeven in de uitspraak van het regionale college onder 2a t/m j, verworpen en het bezwaar ongegrond verklaard.
3. Het beroep
 - 3.1 Appellanten voeren aan, onder verwijzing naar hun procedurele klachten in bezwaar, dat de besluitvorming niet op de juiste wijze is verlopen en dat ten gevolge van de onevenwichtige samenstelling van de AK in diens vergadering van 31 maart 2011 een overtroevend voorstel is aangenomen, waardoor de wijkgemeente Kerk B. is gepasseerd. Verder stellen zij dat zij door het regionale college niet, dan wel onvoldoende zijn gehoord, omdat tijdens de zitting bij het regionale college op 12 september 2011 inhoudelijk weinig of niet op de zaak is ingegaan en zij niet hun pleitnota hebben kunnen overleggen.
 - 3.2 Inhoudelijk voeren appellanten aan dat het besluit van de AK is gebaseerd op een ondeugdelijke waarderingssystematiek en begroting van de kosten en opbrengsten van de verschillende kerkgebouwen van de protestantse gemeente en dat de identiteit van de wijkgemeente Kerk B. door het besluit wordt bedreigd. Zij betogen dat het rapport van de Werkgroep [...] geen deugdelijke basis vormt voor de door de AK gemaakte keuze, dat de onderhouds- en exploitatiekosten van Kerk A. aanzienlijk hoger zijn dan die van de Kerk B. en daarom in financieel opzicht een onaanvaardbare belasting opleveren voor de protestantse gemeente. Voorts voeren zij aan dat de keuze voor uitsluitend Kerk A. een bedreiging vormt voor de identiteit van de wijkgemeente Kerk B., aangezien dit een gemeente is met een orthodox-evangelische beleving en missionair karakter, en zij de meeste gezinnen en dus jongeren en kinderen kent met een vorm van eigentijdse diensten en bijeenkomsten waarvoor het gebouw van Kerk A. niet geschikt is. Zij achten dit in strijd met het waarborgen van de diversiteit binnen de protestantse gemeente waar de AK ook blijkens het bestreden besluit voor staat.

4. Het verweer van de AK

- 4.1 De AK voert aan, onder verwijzing naar zijn bij het regionale college ingediende verweerschrift, dat de besluitvorming zorgvuldig is verlopen. De AK wijst erop dat het voorgenomen besluit tot gebruik van Kerk A. als enig kerkgebouw van de protestantse gemeente in de vergadering van 31 maart 2011 is aangenomen, dat in die vergadering leden afkomstig uit de verschillende wijkgemeenten, waaronder diverse leden afkomstig uit de wijkgemeente Kerk B., aanwezig waren en dat de uitslag van de stemming niet langs de lijnen van de geschetste samenstelling heeft plaatsgevonden. Na het horen van de wijkgemeenten in april 2011 is het voorgenomen besluit aangepast en vervolgens in de vergadering van 19 mei 2011 met algemene stemmen aangenomen.
- 4.2 De AK voert voorts aan dat de documentatie waarop het bestreden besluit is gebaseerd, door appellanten ten onrechte wordt gekwalificeerd als onvolledig en cijfermatig onjuist. De AK wijst erop dat het besluit niet alleen is gebaseerd op het rapport van de Werkgroep [...], maar dat daarnaast gebruik is gemaakt van het externe onderhoudsrapport van Bureau [...] en van de haalbaarheidsstudie Multifunctioneel Centrum van Stichting [...], in samenwerking met [...] adviseurs. De financiële gegevens in de rapporten zijn afkomstig van het college van kerkrentmeesters van de protestantse gemeente, met uitzondering van de van Bureau [...] afkomstige gegevens over de onderhoudskosten. Ook de wijkkerkenraden hebben van deze rapporten kennis kunnen nemen. Voor het borgen van de diversiteit in de protestantse gemeente is volgens de AK het beschikbaar hebben van meer eigen gebouwen niet noodzakelijk.

5. Beoordeling

- 5.1 Voor de beoordeling van de procedurele klachten als weergegeven in de uitspraak van het regionale college onder 2a t/m g en i en j, sluit het generale college zich aan bij de daaromtrent door het regionale college gegeven motivering in onderdeel 4 van diens uitspraak. Het regionale college is op goede gronden tot het oordeel gekomen dat deze klachten niet kunnen slagen. Het generale college voegt daaraan nog toe dat op grond van hetgeen in beroep is aangevoerd niet aannemelijk is geworden dat de besluitvorming in de AK vergadering van 31 maart 2011 niet overeenkomstig de kerkorde heeft plaatsgevonden.
- 5.2 De klacht van appellanten over de procedure bij het regionale college kan evenmin doel treffen. Uit de stukken blijkt dat appellanten na de zitting van 12 september 2011 hun pleitnota, waarin hun inhoudelijke bezwaren tegen het bestreden besluit zijn toegedicht, aan het regionale college hebben ingezonden. Dat stuk heeft derhalve mede ten grondslag gelegen aan de uitspraak van het regionale college.
- 5.3 Met betrekking tot de inhoudelijke beroepsgronden van appellanten overweegt het generale college als volgt.
Zoals ook door het regionale college is overwogen, is het niet aan een kerkrechtelijk college om de juistheid van de keuze van de AK te beoordelen. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij de AK. Of met een alternatieve keuze hetzelfde of een in de visie van appellanten beter doel zou zijn bereikt, staat niet ter beoordeling van het generale college. Ter toetsing staat alleen of de AK bij afweging van de betrokken belangen niet tot het besluit heeft kunnen komen.
- 5.4 Met inachtneming van dit toetsingskader bestaat geen grond voor het oordeel dat de AK niet tot de door appellanten bestreden keuze heeft kunnen komen. Daartoe is redengevend dat het bestreden besluit is genomen in het spoor van het besluit van de AK van 27 mei 2010 tot herstructurering van de protestantse gemeente, waarin besloten is tot onderzoek naar één multifunctioneel gebouw voor de protestantse gemeente op één van de bestaande locaties of een nieuwe locatie. Ook de mogelijkheid van één gebouw op een bestaande locatie is derhalve toen al onder ogen gezien. Voorts is van belang dat het bestreden besluit tot stand gekomen is op basis van diverse, zowel in- als externe, rapporten. Daarin zijn de diverse opties van het behoud van de verschillende kerkgebouwen dan wel de bouw van een nieuw multifunctioneel gebouw op basis van door het college van kerkrentmeesters en door Bureau [...] aangeleverde cijfers doorgerekend en aan de hand van kenbare criteria gewaardeerd en vergeleken.
Er zijn geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de in de rapporten gehanteerde cijfers en waarderingsystematiek wegens evidente onjuistheid daarvan niet aan de rapportage ten grondslag mocht worden gelegd. Dat appellanten over de cijfers en de elementen van de

waardering een andere opvatting hebben, betekent niet dat de AK zijn besluit niet op die rapportage mocht baseren.

- 5.5 Tenslotte is niet aannemelijk geworden dat de identiteit van de wijkgemeente Kerk B. in geval van sluiting van dat kerkgebouw wordt bedreigd. De AK heeft toegelicht dat ook in dat geval zal worden bevorderd dat ruimte beschikbaar komt voor met name ook activiteiten van die wijkgemeente en voor jongeren. Het wijkgebouw van Kerk A. en wellicht 't Hoge Licht bieden daartoe mogelijkheden, terwijl het huren van ruimte evenmin wordt uitgesloten.
- 5.6 Het voorgaande leidt ertoe dat het beroep ongegrond is en de uitspraak van het regionale college dient te worden bevestigd, zodat het bestreden besluit van de AK in stand blijft.
- 5.7 Het in stand laten van dit besluit neemt niet weg dat de AK gehouden blijft om dit desgevraagd aan de wijkgemeente Kerk B. nader uit te leggen en toe te lichten. Daartoe dient de AK met name inspanningen te verrichten, indien in september 2013 zou blijken dat behoud van de Kerk B. niet mogelijk zou zijn, omdat een besluit tot sluiting van een kerkgebouw pijnlijk en ingrijpend is voor de betrokken gemeenteleden en de gemaakte keuze, zoals de AK ter zitting van het generale college ook heeft erkend, emoties oproept.

6. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het beroep van [Z.] en [M.] ongegrond;
- bevestigt de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Utrecht van 27 februari 2012;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, komen voor rekening van de Kerk.

Aldus gewezen op 25 oktober 2012

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, ds L. Korevaar, ds J.C. Fockens, J.B.W. van Vark RA

Beslissing op het verzoek van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Utrecht om toepassing van ordinantie 12-6-2.

1. Het verzoek

- 1.1 Bij brief van 16 april 2012 heeft het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Utrecht (hierna: het RCBG) aan het generale college verzocht om toepassing te geven aan ordinantie 12-6-2 met betrekking tot de behandeling van de bij het RCBG ingediende bezwaren in de zaken RCBG 038 en RCBG 040.
- 1.2 De bezwaren zijn, blijkens de door het RCBG ingezonden stukken, gericht tegen een brief van het regionale college voor het opzicht in de kerkprovincie Utrecht (hierna: het RCO) van 23 november 2011, inhoudend de mededeling dat aan bezwaarden geen kopie wordt verstrekt van een tijdens de zitting van het RCO gemaakte bandopname en dat die bandopname zal worden vernietigd. Met hun bezwaarschrift beoogen de bezwaarden dat de in die brief van het RCO vervatte beslissingen zullen worden vernietigd door het RCBG en dat door het RCBG aan het RCO wordt opgedragen om aan bezwaarden alsnog een kopie of uitwerking van de bandopname te verstrekken.

2. Beoordeling

- 2.1 Op grond van ordinantie 12-6-2 beslist het generale college welk kerkelijk lichaam tot oordelen bevoegd is, indien daarover onzekerheid bestaat of zo'n lichaam in de kerkorde niet is aangewezen.
- 2.2 Het bij het RCBG ingediende bezwaarschrift is gericht tegen een procedurele beslissing van het RCO in een bij dat college aanhangige zaak betreffende een klacht tegen een ambtsdrager. Ingevolge ordinantie 10 van de kerkorde berust de bevoegdheid tot beoordeling van een dergelijke zaak bij de colleges voor het opzicht. Deze colleges zijn, naar blijkt uit artikel 1 lid 1 sub b van de generale regeling kerkelijke rechtspraak, kerkelijke colleges met een rechtsprekende taak. Zij zijn, gelet op de aard van hun taak, dan ook bevoegd om, met inachtneming van het bepaalde in ordinantie 10-10 en 10-11, zelfstandig de wijze van behandeling in te richten van en procedurele beslissingen te nemen in de zaken waarin zij op grond van de kerkorde tot oordelen bevoegd zijn. De colleges voor de behandeling van bezwaren en geschillen hebben, mede gelet op ordinantie 12-6-1, geen bevoegdheid om over de bij een college voor het opzicht gevoerde procedure een uitspraak te doen. Indien een betrokkene zich bezwaard voelt door het verloop van de procedure bij een regionaal college voor het opzicht, dient zodanig bezwaar door middel van een beroep tegen de einduitspraak van dat regionale college te worden voorgelegd aan het generale college voor het opzicht.
- 2.3 Voor zover een der partijen in een bij een college voor het opzicht aanhangige zaak meent dat er grond is voor het vragen van een spoedvoorziening, staat het die partij vrij om daartoe een verzoek in te dienen bij de voorzitter van het college voor het opzicht waar de hoofdzaak aanhangig is. De omstandigheid dat de kerkorde niet uitdrukkelijk in die mogelijkheid voorziet, staat daaraan niet in de weg. Een redelijke uitleg van de kerkorde brengt mee dat het vragen van een spoedvoorziening, naar analogie van het bepaalde in ordinantie 12-3-5 en ordinantie 12-8-3, mogelijk is bij de voorzitter van het college voor het opzicht waar de hoofdzaak aanhangig is. Die voorzitter is vervolgens bevoegd om te beoordelen of sprake is van een spoedeisend belang en of al dan niet grond bestaat voor het treffen van de gevraagde voorziening.

3. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- bepaalt dat het generale college voor het opzicht het bevoegde kerkelijk lichaam is om in het kader van een beroep tegen de einduitspraak van een regionaal college voor het opzicht te oordelen over bezwaren betreffende de procedure bij dat regionale college;
- wijst de voorzitter van het regionale college voor het opzicht dan wel de voorzitter van het generale college voor het opzicht in een bij het desbetreffende college aanhangige hoofdzaak aan als degene die bevoegd is tot beoordeling van een in die hoofdzaak gevraagde spoedvoorziening.

Aldus geweest op 31 mei 2012 door
mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaff (secretaris), mr G.H. Bunt,
mw mr J.C. Nouwt, ds J.C. Fockens, ds L. Korevaar, J.B.W. van Vark RA.

Uitspraak op het beroepschrift van mevrouw [D.] tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland van 30 maart 2012

1. De procedure

- 1.8 Bij brief van 1 mei 2012, bij het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (hierna te noemen: "het generale college") ingekomen op 1 mei 2012 per e-mail en op 2 mei 2012 per post, is mevrouw D. (hierna te noemen: "[D.]") in beroep gekomen tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland (hierna te noemen: "het RCBG") van 30 maart 2012, verzonden 2 april 2012. In deze uitspraak is het bezwaar van [D.] tegen het besluit van de Algemene Kerkenraad van de Hervormde gemeente [...] (hierna te noemen: verweerder) van 28 september 2011, waarbij de jaarrekening over 2010 is goedgekeurd, ongegrond verklaard.
- 1.9 Het generale college heeft besloten, gelet op de hierna in deze te geven uitspraak, om zonder verweerder in de gelegenheid te stellen een verweerschrift in te dienen, aanstonds uitspraak te doen.
- 1.10 [D.] heeft niet verzocht om te worden gehoord. Het generale college acht zich op basis van de stukken voldoende voorgelicht en heeft geen aanleiding gevonden voor een mondelinge behandeling van het beroepschrift.

2. De uitspraak van het RCBG en de aangevoerde beroepsgronden

- 2.1 [D.] heeft bezwaar gemaakt tegen de vaststelling door verweerder van de jaarrekening van 2010 en zich daarbij samengevat op het standpunt gesteld dat de jaarrekening geen getrouw beeld geeft. Een en ander als gemotiveerd in het bezwaar- en het beroepsschrift.
- 2.2 Het RCBG heeft het bezwaarschrift van [D.] ontvankelijk verklaard en ongegrond. Samengevat berust de bestreden uitspraak op de overwegingen dat verweerder op grond van de ordinanties 11.7 en 11.8 beleids- en beoordelingsvrijheid heeft ten aanzien van de inhoud van de jaarrekeningen. Dit brengt mee dat het in beginsel aan verweerder is om posten op te nemen in de jaarrekening en de waardering daarvan te bepalen, mits is voldaan aan het bepaalde in genoemde ordinantie, waaronder deskundige controle. Mede gelet op de in ordinantie 11.8 vastgelegde rol van het regionale college voor de behandeling van beheerszaken beperkt de rol van het RCBG zich strikt tot het toetsingskader zoals opgenomen in artikel 23 van de generale regeling kerkelijke rechtspraak.
- 2.3 Het RCBG verwierpt de stelling van [D.] dat er sprake is van malversaties en geeft in de motivering aan dat verweerder een afdoende verklaring heeft gegeven voor de in de jaarrekening van 2010 ter vergelijking opgenomen, maar afwijkende, cijfers van de jaarrekening van 2009. Daarmee verwierpt het RCBG het daartegen gerichte bezwaar van [D.].
- 2.4 Voor zover verweerder op de vragen van [D.] is ingegaan oordeelt het RCBG dat genoegzaam en voor het overige acht het RCBG de door [D.] in het bezwaar gestelde vragen het kader van de procedure te buiten gaan en niet ter beoordeling van het RCBG. De jaarrekening is volgens het RCBG door onafhankelijke deskundigen gecontroleerd. Aldus worden de bezwaren van [D.] op alle onderdelen ongegrond verklaard.

3. Beoordeling

- 3.1 Het generale college heeft op 8 maart 2012 onder nummer 12/11 en (gecombineerd) 15/11 en 16/11 uitspraak gedaan op de beroepen van [D.] en haar echtgenoot, de heer D., na bezwaar bij het RCBG, tegen de besluiten van verweerder tot vaststelling van de jaarrekeningen 2008 en 2009 en op het beroep van de heer D., eveneens na bezwaar bij het RCBG, tegen het besluit van verweerder tot vaststelling van de jaarrekening 2010.
- 3.2 Met verwijzing naar de overwegingen in de bedoelde uitspraken 12/11, 15/11 en 16/11 is het generale college van oordeel dat ook het bezwaarschrift van [D.] tegen de vaststelling van de jaarrekeningen 2010 niet ontvankelijk had moeten worden verklaard. Het behoort niet tot de taak van de colleges voor bezwaren en geschillen om zich te buigen over jaarrekeningen en posten op de jaarrekeningen. Deze worden immers gecontroleerd door het regionale college voor de behandeling van beheerszaken (RCBB). Weliswaar is goedkeuring van de jaarrekeningen door het RCBB niet nodig, maar dat college kan wel ingrijpen op grond van ordinantie 11-8. En daarvoor heeft het geen aanleiding gezien.
- 3.3 Ingevolge de ordinanties 11-6-4 en 11-7-2 worden gemeenteleden in de gelegenheid gesteld hun mening kenbaar te maken over de ontwerpjaarrekeningen van het college van kerkrentmeesters

en het college van diakenen over het laatst verlopen kalenderjaar.

Wanneer een kerkenraad deze mening niet vraagt c.q. daar niet op behoorlijke wijze op reageert, dan is dat als een verzuim aan te merken en kan het betreffende gemeentelid of ambtsdrager op grond van ordinantie 12-3-3 daartegen een bezwaar indienen bij de colleges voor bezwaren en geschillen.

- 3.4 Een dergelijk verzuim is door [D.] niet, althans onvoldoende gesteld en het generale college heeft in de overgelegde stukken en beroepschriften een dergelijk verzuim niet geconstateerd.
- 3.5 Zoals ook blijkt uit de geschiedenis van totstandkoming van de betreffende ordinanties kan een gemeentelid niet tegen de vaststelling van de begroting als zodanig bezwaar aantekenen, noch bij het college voor de behandeling van beheerszaken, noch bij het college voor de behandeling van bezwaren en geschillen.
- 3.6 Het generale college zal daarom de bestreden uitspraak van het RCBG vernietigen en alsnog [D.] in haar bezwaarschrift niet ontvankelijk verklaren.

4. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart, met vernietiging van de uitspraak van het RCBG van 30 maart 2012, [D.] alsnog niet ontvankelijk in haar bezwaarschrift;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de kerk komen.

Aldus gewezen op 28 juni 2012

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, ds L. Korevaar, J.B.W. van Vark R.A.

Uitspraak op het beroep van [W.] tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen Friesland van 16 april 2012

1. De procedure
 - 1.11 Bij brief van 22 mei 2012, bij het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (hierna te noemen: "het generale college") ingekomen op 22 mei 2012 per e-mail en 24 mei 2012 per post, is de heer [W.] (hierna te noemen: "[W.]") in beroep gekomen tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen Friesland (hierna te noemen: "het RCBG") van 16 april 2012, verzonden 24 april 2012. In deze uitspraak is het bezwaarschrift van [W.] van 20 februari 2012 tegen het besluit van de kerkenraad van de Hervormde gemeente [S.] (hierna te noemen de kerkenraad) niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit betreft een schikking tussen de predikant en de kerkenraad tot betaling door de predikant van een bedrag ad € 20.000 aan de Hervormde gemeente wegens het ten onrechte niet inhouden van 'huur' voor het gebruik van de pastorie in de periode 2005-2010.
 - 1.12 Bij brief van 25 juni 2012 heeft de kerkenraad een verweerschrift ingediend. De kerkenraad concludeert tot niet-ontvankelijkverklaring van [W.] in zijn bezwaar, althans tot ongegrondverklaring daarvan.
 - 1.13 Partijen hebben vervolgens nog gerepliceerd en gedupliceerd.
 - 1.14 [W.] heeft niet verzocht om te worden gehoord. Het generale college acht zich op basis van de stukken voldoende voorgelicht en heeft geen aanleiding gevonden voor een mondelinge behandeling van het beroepschrift.
2. De uitspraak van het RCBG en de aangevoerde beroepsgronden
 - 2.1 Gedurende de jaren 2005 tot en met 2010 zijn ten onrechte geen bedragen ingehouden op het traktement van de predikant van de Hervormde gemeente [S.] wegens het bewonen van een ambtswoning. Dit zou neerkomen op een bedrag aan te veel gedane uitkeringen van totaal € 40.165. Aanvankelijk heeft het college van kerkrentmeesters, waarvan [W.] deel uitmaakte, dit gehele bedrag van de predikant teruggevorderd. De predikant heeft daartegen bezwaar gemaakt, met name gelet op de staat van onderhoud van de ambtswoning. De kerkenraad en vervolgens het college van kerkrentmeesters zijn akkoord gegaan met een minnelijke regeling, in die zin dat de predikant een bedrag van € 20.000 zou terugbetalen. Daarmee heeft ook de predikant ingestemd.
 - 2.2 [W.] heeft een opzichtprocedure tegen de predikant geëntameerd. Hij verwijt de predikant het college van kerkrentmeesters niet te hebben geattendeerd op de omissie dat geen inhouding voor het gebruik van de pastorie op zijn traktement plaats vond en dat de predikant op de hoogte was van de in 2005 op dat punt ingegane wijziging van de kerkorde.
 - 2.3 Het regionale college voor het opzicht Fryslân (het RCO) heeft bij besluit van 30 november 2011 aan de predikant de maatregel van een vermaning opgelegd. Het generale college voor het opzicht (het GCO) heeft bij besluit van 31 mei 2012 het besluit van het RCO vernietigd en de tegen de predikant ingebrachte beschuldigingen afgewezen. Het GCO heeft daarbij aangegeven dat er sprake was van een collectieve nalatigheid die niet alleen de predikant is toe te rekenen.
 - 2.4 In de onderhavige procedure richt het bezwaar van [W.] zich tegen het besluit van de kerkenraad om de onder 2.1 bedoelde schikking met de predikant aan te gaan. Hij heeft van deze schikking kennis genomen uit het beroepschrift van de predikant tegen de door het RCO opgelegde maatregel. Het RCBG heeft geoordeeld dat [W.], die geen lid meer is van de kerkenraad, tijdig tegen dit kerkenraadsbesluit bezwaar heeft aangetekend. Het RCBG heeft voorts vastgesteld dat het besluit van de kerkenraad en het college van kerkrentmeesters tot het aangaan van een schikking met de predikant niet aan de orde was in de opzichtprocedure.
 - 2.5 Het besluit tot het aangaan van een schikking door de kerkenraad diende nog wel te worden goedgekeurd door het regionale college voor de behandeling van beheerszaken (RCBB). Deze toestemming is verleend bij brief van 23 mei 2012.
 - 2.6 Het RCBG heeft geoordeeld niet in te zien dat [W.] door het bestreden besluit in zijn kerkelijke verantwoordelijkheid is getroffen en dat hij derhalve geen belang heeft als bedoeld ordinantie 12, artikel 3.
 - 2.7 Het beroep van [W.] richt zich tegen dit oordeel van het RCBG dat hij door het bestreden besluit niet in zijn kerkelijke verantwoordelijkheid zou (kunnen) zijn getroffen. Volgens [W.] zijn

deze belangen tweërlei. De problemen hebben zich voorgedaan in de periode dat hij ouderling-kerkrentmeester was en dat hij dus een persoonlijk en moreel belang heeft. Voorts heeft hij belang bij deze beslissing als bestuurslid/penningmeester van de Stichting Vermogensbeheer. Hij is weliswaar niet alleen bevoegd die stichting te vertegenwoordigen, maar de twee andere bestuursleden zijn tevens lid van de kerkenraad. Het gaat om de kerkelijke kas. [W.] acht de goedkeuring van het RCBB niet rechtsgeldig. [W.] verzoekt dan ook de uitspraak van het RCBG van 16 april 2012 te vernietigen.

3. Beoordeling

- 3.1 Het generale college overweegt ten aanzien van het ingestelde beroep het volgende.
- 3.2 Het generale college stelt vast dat het bezwaar van [W.] een besluit van een kerkenraad betreft, dat ingevolge ordinantie 11, artikel 22 onder 2 is onderworpen aan de goedkeuring van het RCBB. Tegen een dergelijk besluit van het RCBB kan alleen een kerkelijk lichaam bij het generale college in beroep komen en geen individuele ambtsdrager of een gemeentelid.
- 3.3 Het generale college is van oordeel dat [W.] als individueel gemeentelid geen recht van bezwaar toekomt tegen een kerkenraadsbesluit dat nog aan de goedkeuring van een hoger orgaan is onderworpen, terwijl hem in de ordinanties tegen het besluit op het goedkeuringsverzoek niet het recht van beroep is toegekend. [W.] is daarom al op deze grond niet ontvankelijk in zijn oorspronkelijke bezwaar tegen het kerkenraadsbesluit van de Hervormde Gemeente [S.], waarbij is besloten tot het aangaan van een financiële schikking met de predikant, nog daargelaten dat het RCBG terecht heeft geoordeeld dat [W.] geen belang heeft als bedoeld in ordinantie 12, artikel 3.
- 3.4 Uit het vorenoverwogene volgt dat het beroep ongegrond is en dat de uitspraak van het RCBG, zij het met verbetering van gronden, dient te worden bevestigd.

4. Beslissing

- 4.1 Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:
 - verklaart het beroep van [W.] ongegrond en bevestigt de uitspraak van het RCBG van 16 april 2012, waarbij [W.] niet ontvankelijk is verklaard in zijn oorspronkelijke bezwaar;
 - bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de kerk komen.

Aldus gewezen op 25 oktober 2012

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, mr G.H. Bunt, ds L. Korevaar, ds J.C. Fockens, J.B.W. van Vark RA.

Uitspraak op de beroepschriften van de heer [D.], wonende te [...] tegen de uitspraken van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland van 5 juli 2012, nr. RCBG 12/12 en 17 juli 2012, nr. RCBG 14/12.

1. De procedure

- 1.15 Bij afzonderlijke brieven van 24 juli 2012 en 16 augustus 2012, bij het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (hierna te noemen: "het generale college") ingekomen op 26 juli 2012 en 20 augustus 2012, is de heer [D.] (hierna te noemen: "[D]") in beroep gekomen tegen de uitspraken van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland (hierna te noemen: "het RCBG") van 5 juli 2012, verzonden 9 juli 2012 (uitspraak A) en van 17 juli 2012, verzonden 27 juli 2012 (uitspraak B).
- 1.16 Met hun brieven van 12 november 2012 en 9 november 2012 hebben de algemene kerkenraad van de Hervormde gemeente te [...] (hierna ook te noemen: "verweerder") en het regionale college voor de behandeling van beheerszaken Zuid-Holland op het beroepschrift tegen uitspraak B gereageerd. Op deze brieven heeft de heer [D] schriftelijk gereageerd bij brief van 29 november 2012.
Vervolgens heeft hij in beide zaken nog een nadere brief gezonden op 28 december 2012, bij het generale college ingekomen op 2 januari 2013.
- 1.17 Het generale college heeft kennis genomen van de stukken die het regionale college ter beschikking stonden.
- 1.18 Mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 14 maart 2013. Namens verweerder zijn verschenen: mevrouw C. (preses) en de heer S. (ouderling-kerkrentmeester).
[D] is tweemaal schriftelijk uitgenodigd om ter zitting een toelichting te geven op zijn beroepschriften en vragen te beantwoorden van het generale college naar aanleiding van zijn beroepen, maar hij heeft bericht dat hij aan die uitnodigingen geen gevolg geeft en is niet verschenen.

2. De uitspraken van het RCBG en de aangevoerde beroepsgronden

- 2.1 In uitspraak A is het bezwaarschrift van [D] van 13 mei 2012 tegen de benoeming door verweerder van de heren Van Leeuwen en Wassenaar als controleurs van de jaarrekening 2011, het niet reageren door verweerder op het door [D] ingediende bezwaar van 28 februari 2012 tegen de benoeming van deze deskundigen en een verzoek om een voorlopige voorziening om deze onafhankelijke deskundigen geen jaarrekeningen te laten controleren, omdat zij niet voldoen aan de kwalificaties onafhankelijkheid en deskundigheid, niet ontvankelijk verklaard.
Het RCBG overweegt in de bestreden uitspraak dat de bezwaartermijn tegen het besluit om de controleurs te benoemen reeds lang is verstreken en het bezwaarschrift op grond van ordinantie 12-3-4 niet ontvankelijk is.
Voorts wijst het RCBG er ten overvloede op dat de door [D] genoemde controleurs niet zijn benoemd ten behoeve van de controle van de jaarrekening 2011. Een besluit met de door [D] gestelde inhoud bestaat dus niet. Voor een voorlopige voorziening bestaat geen aanleiding, aldus het RCBG, aangezien de onafhankelijkheid van de wel benoemde controleurs van het Kantoor der Kerkelijke Administraties (KKA) door [D] niet wordt betwist.
- 2.2 [D] heeft voorts bezwaren gemaakt tegen het besluit van verweerder om door KKA de jaarrekeningen te laten controleren en tegen het vermeende besluit van het regionale college voor de behandeling van beheerszaken, waarbij afspraken zouden zijn gemaakt tussen dit regionale college en KKA, waarbij hij tevens heeft verzocht hem een afschrift van deze afspraken te verstrekken.
- 2.3 Ook deze bezwaarschriften heeft het RCBG niet-ontvankelijk verklaard (uitspraak B). Het RCBG overweegt daarbij dat het niet tot de taak van het college behoort zich te buigen over jaarrekeningen. De bevoegdheid tot beoordeling daarvan berust immers ingevolge ordinantie 11 bij het regionale college voor de behandeling van beheerszaken.
- 2.4 Met betrekking tot het vermeende besluit van het regionale college voor de behandeling van beheerszaken, waarbij afspraken zouden zijn gemaakt tussen dit college en KKA, overweegt het RCBG dat slechts bezwaar kan worden gemaakt tegen een (concreet) besluit. Een dergelijk besluit is niet overgelegd. Het ligt niet op de weg van het RCBG vermeende of mogelijk genomen besluiten op te vragen. Het bezwaar wordt door het RCBG daarom bij gebrek aan concrete onderbouwing niet ontvankelijk verklaard.

- 2.5 Samengevat voert de heer [D] in zijn beroepschrift elf punten aan tegen uitspraak A:
1. het bezwaar betreft niet de benoeming van de heren L. en W. als controleurs van de jaarrekening 2011, maar hun onkundigheid de door [D] gestelde fraude te ontmaskeren; zij voldoen niet aan de in de kerkorde gevraagde kwalificaties “onafhankelijk” en “deskundig”;
 2. [D] voert al jaren verweer tegen door hem gestelde malversaties, fraude en bedrog in Hervormd [...]; daarover heeft het RCBG geen uitspraak gedaan;
 3. [D] heeft ook bezwaar gemaakt tegen het opstellen en controleren van de jaarrekening 2011 door KKA, als zijnde hetzelfde kantoor dat de jaarrekening zowel opstelt als controleert;
 4. het in het verweer van verweerder genoemde feit dat de controle van de jaarrekening 2011 door KKA is verricht en niet door de heren L. en W. is voor [D] geen aanleiding geweest zijn bezwaarschrift in te trekken;
 5. [D] stelt bezwaar te hebben gemaakt tegen de wijze waarop de algemene kerkenraad de jaarrekening laat controleren en niet tegen een besluit tot benoeming van controleurs;
 6. [D] stelt geen bezwaar te maken tegen een besluit van de algemene kerkenraad, omdat niemand weet of een dergelijk besluit is genomen;
 7. [D] voert aan dat als er geen sprake is van een besluit, ook de termijn van dertig dagen niet is gaan lopen;
 8. [D] stelt dat hij eigenlijk bezwaar heeft gemaakt tegen frauderende bestuursleden;
 9. [D] stelt in een separate procedure bezwaar te hebben gemaakt tegen controle van de jaarrekening door KKA;
 10. [D] stelt dat niet is gereageerd op het bezwaar van 28 februari 2012 bij de scribe van de algemene kerkenraad tegen de benoemde controleurs;
 11. het RCBG heeft zijn uitspraak uitsluitend gebaseerd op door frauderende bestuursleden aangedragen informatie.
- 2.6 Naast deze elf punten herhaalt hij een eerder bij het RCBG ingediend verzoek om wraking van de voorzitter van het RCBG.
- 2.7 Samengevat voert hij als beroepsgronden tegen uitspraak B aan dat het besluit van de algemene kerkenraad om de jaarrekening zowel te laten opstellen als controleren door KKA in strijd is met ordinantie 11-7-4. Hij voert voorts aan dat de uitspraak van het RCBG past in diens lijn alle bezwaren van [D] tegen fraude en bedrog door het bestuur van Hervormd [...] bij voorbaat niet-ontvankelijk te verklaren. Ook in dit beroepschrift herhaalt hij het verzoek om wraking van de voorzitter van het RCBG.
3. Beoordeling
- 3.1 Het generale college zal, mede op verzoek van [D], beide beroepschriften gevoegd behandelen wegens de verwevenheid van beide zaken en verwevenheid van de gronden van beroep.
- 3.2 Het generale college overweegt ten aanzien van het tegen uitspraak A ingestelde beroep het volgende. Uit de elf aangevoerde gronden van beroep blijkt dat ook [D] inziet dat er geen besluit is van de algemene kerkenraad om de door hem genoemde personen te benoemen voor de controle van de jaarrekening van 2011, zodat het RCBG terecht [D] niet ontvankelijk heeft verklaard in zijn bezwaarschrift.
Het generale college zal het beroepschrift van [D] tegen uitspraak A daarom ongegrond verklaren.
- 3.3 Het RCBG heeft terecht geconstateerd dat het niet tot zijn taak behoort zich te buigen over bezwaren tegen jaarrekeningen. Deze jaarrekeningen worden immers beoordeeld door het regionale college voor de behandeling van beheerszaken. Deze beoordeling omvat mede de rapportage van de controle door onafhankelijke deskundigen betreffende de jaarrekening. Nu ook de jaarrekening van 2011 is beoordeeld door het regionale college voor de behandeling van beheerszaken, heeft het RCBG [D] terecht in zijn beroepschrift niet ontvankelijk verklaard. Het generale college acht het beroepschrift tegen uitspraak B daarom in zoverre ongegrond.
- 3.4 Ook het beroep van [D] tegen de uitspraak van het RCBG voor zover die betrekking heeft op de vermeende afspraken tussen het regionale college voor beheerszaken en KKA, acht het generale college ongegrond. Op grond van ordinantie 12-3-1 kan slechts bezwaar worden gemaakt tegen een met name genoemd en voldoende geconcretiseerd besluit. Een dergelijk besluit heeft [D] niet overgelegd. Evenmin is voldoende inzichtelijk gemaakt wat de inhoud, aard of strekking van het vermeende besluit is en wanneer het is genomen. In feite vermoedt [D] slechts dat er een besluit is en verzoekt hij dit besluit op te vragen. Dit miskent de taak van

het college, aldus het RCBG.

Terecht heeft het RCBG overwogen dat het niet op zijn weg ligt vermeende of mogelijk genomen besluiten op te vragen.

- 3.5 Aan de behandeling van het in beroep door [D] aangevoerde verzoek om wraking van de voorzitter van het RCBG, komt het generale college niet toe. In zijn uitspraak van 2 oktober 2012, verzonden 3 oktober 2012, met de volgnummers 2012-118, 120, 129, 132, 133 en 134 heeft het RCBG ter zake einduitspraak gedaan. Het verzoek om wraking is daarbij afgewezen. Deze uitspraak is niet vatbaar voor hoger beroep.
- 3.6 Met betrekking tot hetgeen [D] ter onderbouwing van zijn klachten herhaaldelijk aanvoert tegen het (vermeend) frauduleus handelen en nalaten van bestuurders en anderen van Hervormd [...] overweegt het generale college dat het niet bevoegd is dergelijke klachten in behandeling te nemen. Het onderzoek naar dergelijke klachten is voorbehouden aan de (al dan niet kerkelijke) tuchtrechter dan wel aan de strafrechter.
- 3.7 Het generale college overweegt voorts het volgende.
De grondslag van de bezwaarschriften en beroepschriften [D] tegen de jaarrekeningen van de Hervormde gemeente te [...] en daarmee samenhangende besluiten, is gelegen in de klacht van [D] dat de inkomsten van de begraafplaats zouden zijn verzwegen. In de kern gaat het om een verschil van inzicht in de presentatie van de jaarcijfers.
In de overgelegde stukken en het door [D] daarin aangevoerde is geen aanknopingspunt te vinden voor het oordeel dat door de algemene kerkenraad dan wel het college van kerkrentmeesters van de Hervormde gemeente te [...] onzorgvuldig of onbehoorlijk is gehandeld met betrekking tot de verantwoording van de financiën van de gemeente.
Daarbij wordt betrokken dat de jaarrekeningen vanaf 2010 inzicht geven in de financiële inkomsten van alle activiteiten van de gemeente, zowel afzonderlijk als ook geconsolideerd. Daarmee zijn de daarop betrekking hebbende aanbevelingen opgevolgd die in 2007 door het regionale college voor de behandeling van beheerszaken zijn gedaan en in overweging 4.10 van uitspraak 03/09 van het generale college zijn overgenomen.
- 3.8 Het generale college zal op grond van bovengenoemde overwegingen de bestreden uitspraken van het RCBG bevestigen en de beroepschriften van [D] ongegrond verklaren.
- 3.9 Tot slot overweegt het generale college het volgende.
De vele procedures die [D] aanhangig heeft gemaakt hebben geleid tot een onevenredige belasting van het bestuur van de Hervormde gemeente te [...]. Dit geldt temeer daar het gaat om kerkelijke lichamen die bestaan uit vrijwilligers met een beperkte beschikbaarheid. Het generale college merkt op dat deze beschikbaarheid niet onbegrensd is. Deze begrenzing is bereikt, als hetgeen [D] vraagt van de Hervormde gemeente te [...] disproportioneel is en het aanspannen van procedures uitsluitend ten doel heeft als middel om druk uit te oefenen. Actie voeren teneinde de gemeente te dwingen haar beperkte beschikbaarheid in te zetten ter genoegdoening van een drukmiddel is niet legitiem en disproportioneel, zeker binnen een kerkelijke gemeenschap. Het generale college acht het, gelet op de frequentie en inhoud van de ingediende stukken, zeer aannemelijk dat [D], door middel van de vele procedures die hij aanhangig heeft gemaakt tegen de Hervormde gemeente te [...], deze gemeente wil dwingen de financiële verslaglegging zo in te richten als hem dat goeddunkt. Het generale college sluit niet uit dat de begrenzing van het gebruiken van dit drukmiddel inmiddels is bereikt en dat het indienen van nieuwe bezwaarschriften en beroepschriften als oneigenlijk gebruik van rechtsmiddelen kan worden gekwalificeerd.

4. Beslissing

4.1 Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- bevestigt de uitspraken van 5 juli 2012, nr. RCBG 12/12 en 17 juli 2012, nr. RCBG 14/12;
- verklaart de beroepschriften ongegrond;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 4 juni 2013

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, mr G.H. Bunt, ds J.C. Fockens, ds L. Korevaar, J.B.W. van Vark RA.

1. Procedure

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- a. het beroepschrift van het breed moderamen van de classis [...] (hierna: het BM) van 31 juli 2012, ingekomen op 6 augustus 2012, gericht tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland (hierna: het regionale college) van 12 juli 2012, verzonden op 13 juli 2012, waarbij het besluit van het BM van 14 mei 2012 tot verlening van algehele vrijstelling van werkzaamheden aan ds [X] (hierna: de predikant) als predikant van de Gereformeerde kerk te [...] (hierna: de GK) is vernietigd;
- b. het verzoek van het BM van 2 augustus 2012, ingekomen op 6 augustus 2012, om opschorting van de werking van die uitspraak;
- c. genoemde uitspraak van het regionale college en genoemd besluit van het BM;
- d. de op 31 juli 2012 ingekomen beslissing van het generale college voor de ambtsontheffing (hierna: het GCA), waarin de mondelinge uitspraak van het GCA van 26 juli 2012 betreffende de losmaking van de predikant van diens gemeente is neergelegd.

2. Beoordeling

- 2.1 Het besluit van het BM van 14 mei 2012 ziet op vrijstelling van de werkzaamheden gedurende de periode tot een beslissing van het GCA over de al dan niet losmaking van de predikant. Aangezien het GCA daarover bij uitspraak van 26 juli 2012 heeft beslist, is het besluit van het GCA in zoverre uitgewerkt en is het aan het BM om te besluiten over al dan niet verdere verlening van vrijstelling van werkzaamheden aan de predikant gedurende de periode dat deze nog aan de gemeente van de GK is verbonden. Dit heeft de voorzitter bij brief van 10 augustus 2012 reeds aan het BM, de predikant en de kerkenraad van de GK bericht.
- 2.2 Nu het regionale college bij genoemde uitspraak eveneens zelf in de zaak heeft voorzien en heeft bepaald dat de vrijstelling gedurende een periode van 60 dagen, ingaande op 13 juli 2012, niet geldt voor de werkzaamheden pastoraal werk, voorgaan in kerkdiensten, leiden van uitvaarten en voortzetten van kringwerk, dient het verzoek tot opschorting in zoverre nog te worden beoordeeld.
- 2.3 Het BM beoogt met het verzoek om opschorting de door het regionale college bepaalde beperking van de vrijstelling op te heffen. Het regionale college heeft blijkens de uitspraak tot die beperking besloten omdat naar zijn oordeel het visitatierapport waarop het besluit van het BM mede is gebaseerd, niet de conclusie kan dragen dat de predikant van zijn werkzaamheden vrijgesteld dient te worden.
- 2.4 Blijkens de onder 1.d. genoemde beslissing van het GCA heeft dat college inmiddels, na de uitspraak van het regionale college, de bezwaren van de predikant tegen het visitatie-rapport ongegrond verklaard en geoordeeld dat de spanningen in de gemeente van de GK zodanig ernstig zijn dat de predikant de gemeente niet langer met stichting kan dienen.
- 2.5 Weliswaar heeft de predikant tegen de uitspraak van het GCA beroep ingesteld, maar in het kader van de beoordeling van het opschortingsverzoek met betrekking tot de beperking van de vrijstelling heeft het GCA beslist voorsnog als een omstandigheid te gelden die aanleiding geeft om de door het regionale college bepaalde beperking op te schorten. Dit betekent dat de predikant gedurende de rest van de 60 dagen periode geheel van werkzaamheden wordt vrijgesteld. De voorzitter neemt daarbij in aanmerking dat enerzijds de resterende tijd van de 60 dagen periode – die eindigt op 10 september 2012 – niet zodanig lang is dat deze onevenredig bezwarend te achten is voor de predikant. Anderzijds kan het BM gedurende deze resterende tijd zorgvuldig afwegen of en in hoeverre het een nieuw besluit tot verdere vrijstelling van werkzaamheden nodig acht. Zou zodanig besluit worden genomen, dan staan daartegen de kerkordelijk bepaalde rechtsmiddelen open.
- 2.6 Met de beslissing van de voorzitter wordt niet vooruitgelopen op de hoofdzaak en evenmin op de beoordeling van het door de predikant ingestelde beroep tegen de uitspraak van het GCA.

3. Beslissing

De voorzitter schort de werking van de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen van 12 juli 2012 op en bepaalt dat de predikant tot en met 10 september 2012 geheel wordt vrijgesteld van werkzaamheden.

Gedaan te 's-Gravenhage op 29 augustus 2012
door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter.

Uitspraak op het beroep van de heer D., wonende te [...] tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in de regio Groningen-Drenthe van 5 juni 2012.

1. De procedure

- 1.1 Op 7 augustus 2012 heeft het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (hierna te noemen: het generale college) via het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in de regio Groningen-Drenthe (hierna te noemen: het regionale college) het beroepschrift ontvangen van de heer D. (hierna te noemen: [D]) tegen de uitspraak van het regionale college van 5 juni 2012.
- 1.2 Bij brief van 9 augustus 2012 heeft de secretaris van het regionale college aan het generale college bericht dat onder de uitspraak van het regionale college van 5 juni 2012 ten onrechte staat vermeld dat de uitspraak op 5 juni 2012 per post is bezorgd. De juiste datum van de ter postbezorging is 27 juni 2012. De secretaris schrijft voorts dat [D] zijn beroepschrift niet heeft gedateerd en dat uit navraag bij het Steunpunt Noord is gebleken dat de enveloppe is verdwenen doordat de medewerkster met vakantie was ten tijde van de ontvangst. De secretaris meent uit de tekst van het beroepschrift te kunnen opmaken dat [D] binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen in beroep is gekomen. Het generale college heeft kort nadien alsnog de betreffende enveloppe ontvangen.
- 1.3 Bij brief van 8 september 2012 heeft de kerkenraad van de Protestantse gemeente [...] (hierna te noemen: de kerkenraad) aan het generale college bericht geen behoefte te hebben te reageren op het beroepschrift en te verwijzen naar het door de kerkenraad bij het regionale college ingediende verweerschrift.
- 1.4 [D] heeft niet verzocht om te worden gehoord. Het generale college acht zich op basis van de stukken voldoende voorgelicht en heeft geen aanleiding gevonden voor een mondelinge behandeling van het beroepschrift.

2. De uitspraak van het regionale college en de aangevoerde beroepsgronden

- 2.1 In 2006 is [D] organist geworden in de Protestantse gemeente [...]. Er is geen schriftelijke overeenkomst opgesteld ingevolge artikel 13 van de generale regeling kerkmusici.
- 2.2 Op 9 mei 2011 heeft de kerkenraad na een uitgebreide voorgeschiedenis besloten de samenwerking met [D] te beëindigen en dit mondeling aan hem mee te delen. [D] heeft vervolgens tegen dit besluit een procedure geëntameerd bij het regionale college.
- 2.3 Het regionale college heeft in de bestreden uitspraak overwogen dat sprake is van een uiterst rommelig besluitvormingsproces van de kerkenraad waardoor onvoldoende kan worden vastgesteld welke motivering ten grondslag heeft gelegen aan het bestreden besluit om de samenwerking met [D] te beëindigen. Het regionale college heeft het bezwaar van [D] gegrond verklaard en het besluit van de kerkenraad vernietigd, echter de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand gelaten. Het regionale college stelt vast dat de verhoudingen tussen partijen dusdanig verstoord zijn dat er geen basis voor een verdere voortzetting van de samenwerking gevonden kan worden.
- 2.4 [D] voert in beroep in hoofdzaak aan dat hij niet ontslagen is vanwege zijn functioneren als organist maar vanwege zaken er omheen en dat hij nooit ongepast gedrag heeft vertoond voor, na of tijdens kerkdiensten. Hij wijst er voorts op dat de klachten van de kerkenraad vaag zijn en nooit bewezen door de kerkenraad zijn aangebracht. [D] verwijt de kerkenraad voorts een zwalkend beleid dat niet gericht is op vergeving en verzoening.

3. Ontvankelijkheid

- 3.1 Het generale college dient eerst te beoordelen of [D] zijn beroepschrift tijdig heeft ingediend binnen 30 dagen nadat de uitspraak van het regionale college is verzonden dan wel [D] daarvan redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen.
- 3.2 Vast staat dat de uitspraak van het regionale college op 27 juni 2012 ter post is bezorgd, zodat [D] tot uiterlijk 27 juli 2012 in beroep kon komen. Het beroepschrift van [D] is niet gedateerd en uit de afstempeling van de enveloppe, waarin het beroepschrift is verzonden, is niet eenduidig af te leiden op welke datum het beroepschrift ter post is bezorgd.
- 3.3 Het generale college maakt uit de bewoordingen van het beroepschrift op dat [D] het beroepschrift binnen de beroepstermijn van 30 dagen in gereedheid heeft gebracht, zodat het

generale college het aannemelijk acht dat [D] ook binnen die termijn voor verzending heeft zorg gedragen. Het generale college acht [D] in zijn beroep ontvankelijk.

4. Beoordeling

- 4.1 Het generale college gaat uit van de feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het regionale college onder “de feiten” 1 t/m 10.
- 4.2 Het regionale college is op basis van deze feiten op goede gronden tot het oordeel gekomen, dat er sprake is geweest van een uiterst rommelig besluitvormingsproces van de kerkenraad en dat daardoor onvoldoende kan worden vastgesteld welke motivering ten grondslag heeft gelegen aan het bestreden besluit om de samenwerking met [D] te beëindigen. Het generale college neemt het oordeel van het regionale college over dat het bezwaar van [D] gegrond is en dat het besluit van de kerkenraad vernietigd moet worden.
- 4.3 Het generale college begrijpt het beroep van [D] in die zin dat hij als organist wil blijven functioneren. De overige beroepsgronden, die zich richten tegen het besluit van de kerkenraad om de samenwerking met hem te beëindigen, behoeven geen bespreking meer aangezien het regionale college de bezwaren van [D] gegrond heeft verklaard en het bestreden besluit heeft vernietigd, welk oordeel door het generale college wordt overgenomen. Het generale college is echter met het regionale college van oordeel dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand dienen te blijven. Alle argumenten, die [D] in zijn beroepschrift naar voren heeft gebracht, ten spijt kan het generale college tot geen andere conclusie komen dan dat een zodanige situatie tussen partijen is ingetreden dat van een onherstelbare vertrouwensbreuk gesproken moet worden en dat van voortzetting van de samenwerking geen enkel vruchtbaar resultaat meer verwacht mag worden. Het beroep van [D] kan derhalve niet leiden tot een voortzetting van de samenwerking tussen partijen.
- 4.4 Vorenstaande leidt er toe dat het beroep van [D] ongegrond is en de uitspraak van het regionale college dient te worden bevestigd.

5. Beslissing

- 5.1 Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:
 - verklaart het beroep van [D] ongegrond;
 - bevestigt de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in de regio Groningen-Drenthe van 5 juni 2012;
 - bepaalt dat de kosten van de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, komen voor rekening van de kerk.

Aldus gewezen op 21 januari 2013 door mevrouw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, mr G.H. Bunt, ds L. Korevaar, J.B.W. van Vark RA.

Uitspraak op het verzoek om spoedvoorziening van ds [...]

Procedure

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen heeft kennis genomen van:

- a. het beroepschrift van ds [...] (hierna: de predikant) van 25 augustus 2012, gericht tegen de uitspraak van het generale college voor de ambtsontheffing (hierna: het GCA) van 26 juli 2012, nr. 2012/02, waarbij is bepaald dat de predikant per 1 februari 2013 met toepassing van ordinantie 3-20 wordt losgemaakt van de gemeente van de Gereformeerde kerk van [...] (hierna: de gemeente) en voorts dat nader onderzoek dient plaats te vinden naar de mogelijke toepassing van ordinantie 3-21 op de predikant;
- b. de gronden van het beroep, van 28 september 2012;
- c. het verzoek om spoedvoorziening van 28 september 2012, strekkende tot opschorting van de werking van de uitspraak van het GCA;
- d. de uitspraak van het GCA en de stukken die het GCA ter beschikking stonden.

Beoordeling

1. Uit het bepaalde in ordinantie 3-20-2, gelezen in samenhang met artikel 11 lid 5 van de generale regeling voor de kerkelijke rechtspraak, volgt uitdrukkelijk dat het beroep van een predikant tegen een uitspraak van het GCA strekkende tot toepassing van ordinantie 3-20 schorsende werking heeft. Dit betekent dat de predikant in elk geval aan de gemeente verbonden blijft zolang het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen geen uitspraak heeft gedaan op het door de predikant op 25 augustus 2012 ingestelde beroep. In zoverre bestaat dan ook geen aanleiding voor het treffen van een spoedvoorziening.
2. Er is evenmin aanleiding om een voorziening te treffen tot opschorting van het door het GCA voorgenomen onderzoek naar de mogelijke toepassing van ordinantie 3-21. Anders dan de predikant stelt wordt door het entameren van zodanig onderzoek niet de zin ontnomen aan zijn beroepsprocedure tegen de uitspraak van het GCA van 26 juli 2012. Zelfs indien het GCA nog hangende die beroepsprocedure het onderzoek naar de mogelijke toepassing van ordinantie 3-21 zou afronden en tot het oordeel zou komen dat er grond is om de predikant van het ambt te ontheffen, treden daarmee geen voor de predikant onomkeerbare gevolgen in. Ook in die situatie staat voor de predikant beroep open op het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen. Dit college zal, indien de predikant zodanig beroep over de toepassing van ordinantie 3-21 zou instellen, het beroep van de predikant tegen toepassing van ordinantie 3-20 eerst beoordelen alvorens zich uit te spreken over de toepassing van ordinantie 3-21. Uit ordinantie 3-21-1 volgt immers dat het oordeel of voldaan is aan het criterium van ordinantie 3-20 een element is voor de totstandkoming van het oordeel of er grond is voor ontheffing van het ambt van predikant.
3. Ook overigens bestaat geen aanleiding voor opschorting van de werking van de uitspraak van het GCA van 26 juli 2012. Daarbij neemt de voorzitter in aanmerking dat de kerkorde in ordinantie 3-21-1 aan het GCA de bevoegdheid toekent om in het kader van een aan dat college voorgelegde zaak over toepassing van ordinantie 3-20, ambtshalve te beoordelen of er tevens grond is voor toepassing van ordinantie 3-21. Dat het GCA die bevoegdheid oneigenlijk gebruikt is niet aannemelijk gemaakt. De vraag of er grond is voor toepassing van ordinantie 3-21 op de predikant, ligt in de thans bij het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen aanhangige beroepsprocedure niet voor, zodat deze vraag ook bij de beoordeling van het verzoek om spoedvoorziening buiten beschouwing moet blijven. De predikant zal zijn standpunt daaromtrent in eerste aanleg dienen toe te lichten ten overstaan van het GCA tijdens het in ordinantie 3-21-1 voorziene gehoor.
4. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek om spoedvoorziening dient te worden afgewezen. Daarmee wordt niet vooruitgelopen op de uitspraak op het beroep.

Beslissing

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen wijst het door ds [...] ingediende verzoek om spoedvoorziening van 28 september 2012 af.

Gedaan te 's-Gravenhage op 13 oktober 2012
door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin.

Uitspraak op het beroep van ds [...]1. De procedure

- 1.1 Bij brief van 25 augustus 2012, bij het generale college ingekomen op 27 augustus 2012, heeft ds [...] (hierna: de predikant) beroep ingesteld tegen de uitspraak van het generale college voor de ambtsontheffing (hierna: het GCA) van 26 juli 2012, nr. 2012/02, verzonden op 31 juli 2012. Bij die uitspraak is – voor zover thans van belang – bepaald dat de predikant per 1 februari 2013 met toepassing van ordinantie 3-20 wordt losgemaakt van de gemeente van de Gereformeerde kerk van [...] (hierna: de gemeente). Het GCA heeft de aan zijn uitspraak ten grondslag liggende overwegingen verzonden op 30 augustus 2012.
- 1.2 Bij brief van 28 september 2012, met bijlage, heeft de predikant de gronden van zijn beroep aangevoerd.
- 1.3 Bij afzonderlijke brieven van 26 oktober 2012 hebben het breed moderamen van de classicale vergadering van [...] (hierna: het BMCV) en de kerkenraad van de gemeente op het beroep gereageerd.
- 1.4 Het generale college heeft voorts kennisgenomen van de stukken die het GCA ter beschikking stonden en van de stukken betreffende het door de predikant gedane schorsingsverzoek.
- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van het generale college van 12 december 2012. Aldaar zijn verschenen:
 - de predikant, vergezeld door zijn echtgenote mevrouw [...] en bijgestaan door zijn raadsman;
 - namens het BMCV: ds G., ds W. en de regionaal adviseur classicale vergaderingen;
 - namens het regionale college voor de visitatie in Zuid-Holland: ds B.;
 - namens de kerkenraad: dhr K., mw S. en dhr F.
 De predikant en de kerkenraad hebben ter zitting pleitnotities overgelegd.

2. De uitspraak van het GCA en de grenzen van de beroepsprocedure

- 2.1 Het GCA is in de bestreden uitspraak tot het oordeel gekomen dat de predikant, gelet op de in de gemeente rond zijn functioneren gerezen spanningen, de gemeente niet langer met stichting kan dienen en dat predikant en gemeente daarom van elkaar dienen te worden losgemaakt. Het GCA heeft in zijn uitspraak tevens de door de predikant aangevoerde bezwaren verworpen tegen het inleidend verzoek van het BMCV als bedoeld in ordinantie 3-20-1, van 1 mei 2012, en tegen het door het BMCV mede daaraan ten grondslag gelegde rapport van het regionale college voor de visitatie in Zuid-Holland (hierna: het visitatierapport) van 19 april 2012.
- 2.2 Daarnaast is in de uitspraak geoordeeld dat nader onderzoek dient plaats te vinden naar de mogelijke toepassing van ordinantie 3-21 op de predikant en dat het GCA in geval van zodanige toepassing daarover nader uitspraak zal doen. De vraag of aanleiding bestaat voor toepassing van ordinantie 3-21 ligt in deze beroepsprocedure niet voor. Het generale college zal de uitspraak van het GCA dan ook uitsluitend toetsen voor wat betreft de toepassing van ordinantie 3-20.

3. Het beroep

- 3.1 De predikant handhaaft, onder verwijzing naar hetgeen hij hierover in de procedure bij het GCA heeft aangevoerd, zijn bezwaren tegen het visitatierapport van 19 april 2012 en tegen het inleidend verzoek van het BMCV.
Volgens de predikant is het GCA niet of onvoldoende ingegaan op de in zijn visie aan de inhoud van het visitatierapport klevende gebreken en op zijn procedurele bezwaren tegen de handelwijze van visitatoren. Evenmin is het GCA volgens de predikant ingegaan op zijn bezwaar dat het BMCV in zijn inleidend verzoek zich geheel heeft laten leiden door de kerkenraad en de visitatoren en op zijn procedurele bezwaren tegen de besluitvorming door het BMCV om bedoeld verzoek aan het GCA te doen.
- 3.2 Met betrekking tot het oordeel van het GCA dat de predikant de gemeente niet langer met stichting kan dienen, voert de predikant het volgende aan. Niet kenbaar is of het GCA dit oordeel mede heeft gebaseerd op het horen van het regionale college voor de visitatie, zoals in ordinantie 3-20-1 is voorgeschreven. Voorts heeft het GCA bij de totstandkoming van zijn oordeel volgens de predikant onvoldoende rekening gehouden met zijn belangen, gelet op zijn emeritaatsdatum en zijn voorstel tot begeleiding door een coach. Hij betoogt dat hem in geval van losmaking de maximale termijn van 12 maanden, tot het bereiken van de emeritaatsdatum, zou moeten worden verleend.

4. Het verweer van het BMCV en de kerkenraad

- 4.1 Het BMCV wijst erop dat zijn inleidend verzoek als bedoeld in ordinantie 3-20-1 niet, zoals de predikant het aanduidt, een verzoek tot losmaking is, maar een verzoek aan het GCA om het in die ordinantie bepaling bedoelde oordeel uit te spreken. Verder bestrijdt het BMCV dat het zijn verzoek uitsluitend en kritiekloos heeft gebaseerd op het visitatierapport. Het BMCV zet uiteen dat aan zijn besluit tot indiening van het inleidend verzoek ook diverse gesprekken en bijeenkomsten zijn voorafgegaan. Mede op grond van de door middel daarvan verkregen informatie is het BMCV tot de constatering gekomen dat de voorwaarden voor een werkbaar situatie tussen kerkenraad, gemeente en predikant geheel ontbraken.
- 4.2 De kerkenraad zet, onder verwijzing naar diverse kerkenraadsvergaderingen en besprekingen, mede onder leiding van visitatoren, uiteen dat de predikant niet bereid gebleken is de gerezen problematiek met de kerkenraad en de visitatoren inhoudelijk te bespreken, dat 12 van de 16 aanwezige kerkenraadsleden in de kerkenraadsvergadering van januari 2012 te kennen hebben gegeven dat niet langer sprake is van een werkbaar situatie tussen de kerkenraad en zijn predikant, dat de predikant niet heeft willen ingaan op het aanbod van de kerkenraad om de predikant ingeval van vervroegde pensionering het verschil tussen diens huidige traktement en zijn pensioenbedrag te suppleren, dat begeleiding door een coach niet werkbaar werd geacht omdat de problemen zich in overwegende mate voordeden in de communicatie tussen de predikant en de gemeente.

5. Beoordeling

- 5.1 Het generale college toetst of het GCA in de bestreden uitspraak op goede gronden tot het oordeel is gekomen dat de predikant de gemeente niet langer met stichting kan dienen. Ingevolge het bepaalde in artikel 8, lid 5 van de generale regeling voor de kerkelijke rechtspraak staat eveneens ter toetsing of het GCA de op grond van dat artikel mede beoordeelde bezwaren tegen het inleidend verzoek van het BMCV en tegen het visitatierapport terecht heeft verworpen. Een volledige inhoudelijke beoordeling van dat verzoek en rapport maakt, gelet op de aan het BMCV en het regionale college voor de visitatie toekomende kerkordelijke bevoegdheden, van die toetsing geen deel uit. Van belang is uitsluitend of het verzoek en rapport qua totstandkoming en inhoud zodanige gebreken vertonen dat zij niet aan de procedure ex ordinantie 3-20 ten grondslag hadden mogen worden gelegd.
- 5.2 In het licht van het voorgaande wordt overwogen dat het GCA de door de predikant aangevoerde bezwaren tegen het visitatierapport en het verzoek van het BMCV terecht heeft verworpen.
- 5.2.1 Wat betreft de bezwaren tegen het visitatierapport sluit het generale college zich aan bij overweging 4.4 van de uitspraak van het GCA. In aanvulling daarop acht het generale college van belang dat het verloop van de gebeurtenissen, zoals dat uit de voorliggende stukken blijkt, geen grond biedt voor het oordeel dat de visitatoren onzorgvuldig te werk zijn gegaan.
- 5.2.2 Met betrekking tot het verzoek van het BMCV wordt overwogen, in aanvulling op overweging 4.6 van de uitspraak van het GCA, dat – anders dan de predikant heeft aangevoerd – uit de stukken blijkt dat het BMCV zijn verzoek niet uitsluitend op het visitatierapport en de visie van de kerkenraad heeft gebaseerd. Aan dat verzoek zijn immers gesprekken met de visitatoren, de kerkenraad, de predikant en zijn echtgenote en zijn raadsman, met de gemeenteadviseur en de regionaal adviseur en twee extra bijeenkomsten van het BMCV voorafgegaan. De overige tegen het verzoek van het BMCV aangevoerde bezwaren, betreffende de onafhankelijkheid van het BMCV en het in acht nemen van hoor en wederhoor, zijn in beroep niet nader toegelicht. Het GCA heeft in de overwegingen 4.7 en 4.8 op goede gronden geoordeeld dat deze bezwaren ongegrond zijn.
- 5.3 Betreffende hetgeen de predikant tegen het oordeel van het GCA heeft aangevoerd, wordt in de eerste plaats overwogen dat het regionale college voor de visitatie kennelijk wel is gehoord door het GCA, aangezien dat collega blijkens de uitspraak ter zitting was vertegenwoordigd. Bovendien beschikte het GCA over het visitatierapport. Voorts kan het betoog dat het GCA onvoldoende rekening heeft gehouden met de belangen van de predikant, in verband met diens naderende emeritaatsdatum, niet slagen. Het GCA diende te beoordelen, en heeft dit gedaan, of de predikant de gemeente nog langer met stichting kan dienen. Gezien de uit de stukken naar voren komende gegevens heeft het GCA die vraag op goede gronden ontkennend beantwoord. Bij het bepalen van de termijn van losmaking heeft het GCA terecht de betrekkelijk korte duur van de verbintenis tussen de predikant en de gemeente betrokken. Het GCA behoefde, gelet op de

aard en ernst van de in de gemeente ontstane spanningen en de mogelijk negatieve gevolgen daarvan voor de voortzetting van het gemeentelven, die termijn niet tot aan de emeritaatsdatum van de predikant te laten lopen.

5.4 Op grond van het voorgaande is het beroep van de predikant ongegrond en dient de uitspraak van het GCA te worden bevestigd.

Het generale college ziet, in aanmerking genomen het in 5.3 overwogene en rekening houdend met de duur van de behandeling van het beroep, grond om te bepalen dat de termijn tot het moment van losmaking zal lopen tot 1 februari 2013.

6. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het beroep van de predikant ongegrond;
- bevestigt de uitspraak van het generale college voor de ambtsontheffing, nr. 2012/02, van 26 juli 2012, voor zover deze strekt tot losmaking van de predikant van de Gereformeerde kerk van [...];
- bepaalt dat de losmaking per 1 februari 2013 zal ingaan;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 14 januari 2013

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mr J. van Baars, mr. K. Kok, ds J.D.Th. Wassenaar, ds J.C. Fockens, J.B.W. van Vark RA.

Uitspraak op de beroepen van D.

1. Procedure

- 1.1. Bij brieven van 20, 22, 24 en 25 oktober 2012, bij het generale college geregistreerd respectievelijk onder nummers 22/12 A, -B, -C en -D, heeft D. (hierna: appellant) beroep ingesteld tegen het uitblijven van een uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland (hierna: het regionale college) op zijn bezwaren tegen respectievelijk goedkeuring van de jaarrekening van de Hervormde gemeente te [...] (22/12 A), geheimhouding van controlerapporten jaarrekeningen vanaf 2006 (22/12 B), geheimhouding van de naam van een kerkrentmeester (22/12 C) en toekenning van gratis grafrechten alsmede het uitblijven van een reactie van de algemene kerkenraad (hierna: de AK) op welk bezwaar tegen fraude en bedrog dan ook (22/12 D).
- 1.2. Het regionale college heeft bij uitspraken van 1 januari 2013 (nrs. 2009-74 en -75) beslist op de bezwaren als hierboven weergegeven onder 22/12 D, bij uitspraak van 21 mei 2013 (nr. 2012-132) beslist op het hierboven onder 22/12 A weergegeven bezwaar en bij uitspraken van 14 juni 2013 (nrs. 2012-133 en -134) beslist op de hierboven onder 22/12 C en 22/12 B weergegeven bezwaren.
- 1.3. Bij brief van 23 juli 2013 heeft appellant desgevraagd aan het generale college bericht dat hij zijn beroepen wenst te handhaven.

2. Beoordeling

- 2.1 Nu het regionale college inmiddels uitspraak heeft gedaan op de hiervoor weergegeven bezwaren, heeft appellant geen belang meer bij zijn beroepen tegen het uitblijven van beslissingen op die bezwaren. De inhoudelijke beoordeling van die bezwaren kan appellant aan de orde stellen door het instellen van beroep tegen de desbetreffende uitspraken van het regionale college.
- 2.2 Uit het voorgaande volgt dat appellant in zijn beroepen niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

3. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart appellant niet-ontvankelijk in zijn onder nummers 22/12 A, -B, -C en -D ingestelde beroepen;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 24 oktober 2013

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, ds J.C. Fockens, ds L. Korevaar, dhr J.B.W. van Vark RA, mr C. Kool (toegevoegd lid), mr M. Mouthaan (toegevoegd lid).

Uitspraak op het beroepschrift d.d. 23 oktober 2012 van de heer D.

1. De procedure

- 1.1 Bij brief van 23 oktober 2012, ingekomen op 29 oktober 2012, stelt de heer D. (hierna: [D]) beroep in tegen de uitspraak van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland (hierna: het regionale college) d.d. 2 oktober 2012, volgnummer 2012-118,120,129,132,133,134, op verzoeken om de voorzitter van het regionale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland te wraken.
- 1.2 Het generale college moet na kennisneming van de ingediende stukken reeds dadelijk tot het oordeel komen dat het niet bevoegd is [D] in beroep te ontvangen en het beroepschrift in behandeling te nemen en zal daarom terstond uitspraak doen.

2. Beoordeling

- 2.1. In zijn uitspraak van 2 oktober 2012 heeft het regionale college een aantal – in de uitspraak nader aangegeven – door [...] gedane verzoeken om zijn voorzitter te wraken afgewezen. Deze uitspraak is [...] op 3 oktober 2012 toegezonden. Daarbij is, zoals gebruikelijk, gewezen op het al dan niet bestaan van een beroepsmogelijkheid. In dit verband is de strekking van artikel 7, lid 5 van de generale regeling kerkelijke rechtspraak vermeld.
- 2.2 In artikel 7, lid 5 van de generale regeling voor de kerkelijke rechtspraak is bepaald dat tegen een besluit van een kerkelijk college op een verzoek om wraking geen voorziening open staat bij enig kerkelijk college.
- 2.3 Uit het bovenstaande volgt dat de uitspraak van het regionale college van 2 oktober 2012 een einduitspraak is en dat het generale college niet bevoegd is [...] daarover in beroep te ontvangen en het beroepschrift in behandeling te nemen. Derhalve komt het aan een inhoudelijke beoordeling van het beroep niet toe.

3. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart zich onbevoegd om [...] in beroep te ontvangen en diens beroepschrift d.d. 23 oktober 2012 in behandeling te nemen;
- bepaalt dat de kosten van de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, komen voor rekening van de kerk.

Aldus gewezen op 11 februari 2013

door mw mr M.G.J. Parkins-de Vin (voorzitter), mw mr J. Vijlbrief-van der Schaft (secretaris), mw mr J.C. Nouwt, mr J. van Baars, ds J.C. Fockens, ds J.D.Th. Wassenaar, J.B.W. van Vark RA.